

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. 12. 2016 samosoudkyní JUDr. Pavlou Růžičkovou **t a k t o :**

Obžalovaní

Xxx ,

nar. xxx v xxx, okres xxx, trvale bytem xxx, okres xxx, soukromého podnikatel,

Xxx ,
roz. Xxx,

nar. xxx v xxx, okres xxx, trvale bytem xxx, okres xxx, t.č. na rodičovské dovolené a

Marandis, s.r.o. ,

se sídlem v Bílovci, Pivovarská 139, PSČ 743 01, IČ:29382122, do obchodního rejstříku zapsána dne 10. 8. 2011, jednatel a společník xxx, nar. xxx, předmět podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, zastoupené zmocněncem JUDr. Jindřiškou Hillovou z AK Studénka,

se uznávají vinnými, že

1)

Dne 5. 6. 2013 v Novém Jičíně, okr. Nový Jičín, na ul. Sv. Čecha č. 15, po předchozí vzájemné dohodě za účelem vylákání vysokých dávek nemocenského pojištění - peněžité pomoci v mateřství pro xxx, předložila spol. Marandis, s.r.o. jako zaměstnavatel, na Okresní správu sociálního zabezpečení v Novém Jičíně přihlášku do registru zaměstnavatelů a oznámení o nástupu do zaměstnání dnem 1. 6. 2013 pojištěnce obž. xxx, následně ve dnech 3. 7. 2013 a 19. 7. 2013

předložila spol. Marandis, s.r.o., na Okresní správu sociálního zabezpečení v Novém Jičíně žádost o peněžitou pomoc v mateřství pro obž. xxx, s předpokládaným příjmem ve výši 50.000,- Kč a dne 23. 7. 2013 se započítatelným příjmem ve výši 37.500,- Kč (odpovídající počtu odpracovaných dnů), přičemž částka 50.000,- Kč rozhodná pro stanovení vyměřovacího základu byla mezi zaměstnavatelem a obž. xxx sjednána jako výše hrubého příjmu v pracovní smlouvě mezi spol. Marandis, s.r.o. a obž. xxx ze dne 1. 6. 2013, dle které měla vykonávat pracovní činnost ředitelky – řízení firmy, s platovým výměrem na mzdu ve výši 50.000,- Kč, když smlouva byla sjednána a následně uzavřena za zaměstnavatele jednatelem a jediným společníkem spol. Marandis obž. Xxx, manželem obž. xxx, ačkoliv obžalovaní byli od počátku uzavření pracovní smlouvy srozuměni s tím, že pracovní poměr a výše platu jsou předstírány a nejsou myšleny vážně a obžalovaná xxx pracovní činnost spočívající v řízení firmy - ředitelka vykonávat nebude, když tato bude stejně jako před uzavřením pracovního poměru v pozici OSVČ pro spol. Marandis vykonávat toliko administrativní činnost, jež spadala do běžné provozní činnosti spol. Marandis, s.r.o., jejíž hodnota činila nejvýše 27.000,-Kč, v důsledku čehož obž. xxx, jež jako osoba samostatně výdělečně činná (do 31. 5. 2013), která si nehradila dobrovolné nemocenské pojištění po dobu nejméně 180 kalendářních dnů a neměla tak nárok na vyplacení dávek nemocenského pojištění, v období od 22. 6. 2013 do 3. 1. 2014 pobírala neoprávněně dávky nemocenského pojištění – peněžitou pomoc v mateřství z takto nesprávně stanoveného vyměřovacího základu, v celkové výši 174.250,-Kč, čímž obžalovaní způsobili České republice, zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení v Novém Jičíně, škodu ve výši 174.250,- Kč,

t e d y

sebe obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku takovým činem větší škodu,

2)

Dne 2. 6. 2014 v Novém Jičíně, okr. Nový Jičín, na ul. Sv. Čecha č. 15, po předchozí vzájemné dohodě za účelem vylákání vysokých dávek nemocenského pojištění - peněžitě pomoci v mateřství pro xxx, předložila obž. spol. Marandis na Okresní správu sociálního zabezpečení v Novém Jičíně žádost o peněžitou pomoc v mateřství pro obž. xxx s nástupem na peněžitou pomoc v mateřství od 28. 5. 2014, přičemž v příloze této žádosti bylo uvedeno, že započítatelný příjem xxx za rozhodné období od 1. 6. 2013 do 30. 4. 2014 činil u této částky 37.500,- Kč v měsíci červnu 2013 (odpovídající počtu odpracovaných dnů), přičemž částka 50.000,- Kč rozhodná pro stanovení vyměřovacího základu byla mezi zaměstnavatelem spol. Marandis a obž. xxx sjednána jako výše hrubého příjmu v pracovní smlouvě mezi spol. Marandis, s.r.o. a obž. xxx ze dne 1. 6. 2013, která byla uzavřena za zaměstnavatele jednatelem a jediným společníkem obž. xxx, manželem obž. xxx a dle které měla vykonávat obž. xxx pracovní činnost spočívající v řízení firmy - ředitelky, ačkoliv obžalovaní byli od počátku uzavření pracovní smlouvy srozuměni s tím, že pracovní poměr a výše platu jsou předstírány a nejsou myšleny vážně a obžalovaná xxx pracovní činnost spočívající v řízení firmy - ředitelka vykonávat nebude, nýbrž, stejně jako před uzavřením pracovního poměru v pozici OSVČ, bude toliko vykonávat pouze administrativní činnost, jež spadala do běžné provozní činnosti spol. Marandis, s.r.o. a jejíž hodnota činila nejvýše 27.000,-Kč, v důsledku čehož by obž. xxx, jež jako osoba samostatně výdělečně činná (do 31. 5. 2013), která si nehradila dobrovolné nemocenské pojištění po dobu nejméně 180 kalendářních dnů a neměla tak nárok na vyplacení dávek nemocenského pojištění – peněžitou pomoc v mateřství v období od 28. 5. 2014 do 9. 12. 2014 z vyměřovacího základu, který byl nesprávně vyměřen, pobírala neoprávněně nemocenské pojištění - peněžitou pomoc v mateřství ve výši 174.636,-Kč, čímž by České republice, zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení v Novém Jičíně, způsobili škodu ve výši

174.250,- Kč, k čemuž nedošlo, neboť Okresní správa sociálního zabezpečení v Novém Jičíně nezahládala výplatu dávek nemocenského pojištění,

t e d y

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatili tím, že uvedou někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku takovým činem větší škodu, přičemž jednali v úmyslu přečin spáchat, avšak k dokonání přečinu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l i

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku (ad 1),

pokus přečinu podvodu podle § 21 odst. 1 k § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku (ad 2)

a odsuzují se

xxx

Podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 1 (jednoho) roku.**

Podle § 82 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 14 (čtrnácti) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení dle svých sil uhradil škodu trestným činem způsobenou.

xxx

Podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 1 (jednoho) roku.**

Podle § 82 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 14 (čtrnácti) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení dle svých sil uhradil škodu trestným činem způsobenou.

Spol. Marandis, s.r.o.

Podle § 209 odst. 3 za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 23 odst. 1, 2 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim **k trestu uveřejnění rozsudku**, a to v části, která se týká tohoto obžalovaného, což je bod ad. 1, 2) výroku rozsudku s právní kvalifikací u tohoto obžalovaného včetně výroku o náhradě škody, který se ho týká, s uvedením názvu právnické osoby a jejího sídla, a to na své náklady ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci odsuzujícího rozsudku v Novojičínském Deníku, se sídlem Dolní brána 652/10, Nový Jičín, 74101 a dle § 19 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim za použití § 71 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu propadnutí náhradní hodnoty**, a to peněžité

částky ve výši 174.250,- Kč zajištěné na účtu Fio Banka a.s. se sídlem v Praze 5 č.22000159955/2010 dne 25. 11. 2014.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní xxx, xxx a spol. Marandis s.r.o. povinni společně a nerozdílně uhradit poškozené České republice, zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení v Novém Jičíně, na náhradě škody částku 174.250,-Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně podal obžalobu na xxx, xxx a spol. Marandis, s.r.o. pro dva přečiny podvodu podle § 209 odst. 1, 3 TrZ.

Obžalovaný **xxx** v rámci hlavního líčení i přípravného řízení ve věci vypověděl následující. Společnost Marandis, s.r.o. založil v roce 2011 a předmětem její činnosti byla organizace veřejných zakázek. Zákazníky byla zejména města a obce, pro které jejich společnost zajišťovala výběrová řízení dle zákona o veřejných zakázkách. Práce přibývalo, a tak v roce 2012 využil služeb své manželky xxx, která mu formou externí dodávky pomáhala s některými činnostmi. Byla OSVČ a on si její práci v podstatě najímal. V té době měli jako zákazníky i soukromé společnosti. Manželka mu pomáhala tak, že připravovala administrativní dokumentaci pro zájemce, protože dle zákona o veřejných zakázkách je třeba připravovat velké množství protokolů z jednání. Některých jednání se manželka i účastnila. Na konci roku 2012 přišel s novým produktem, a to nabídkou elektronických aukcí pro domácnosti. Tento nápad prezentoval starostům oslovených měst a obcí, domluvil se s nimi na spolupráci, kdy cílem bylo sdružit co nejvíce odběratelů, a na základě takto velké kumulované poptávky oslovit dodavatele energií a pomocí elektronické aukce snížit ceny energií, které následně mohli nabídnout domácnostem. První město, kde začali sbírat data, byl Bílovec. Kancelář měli na Městském úřadě v Bílovci. Chodili za nimi lidé, od nichž si brali jejich aktuální data. Ty zapracovávali do tabulek, prostě sbírali jednotlivé žádosti. Po Bílovci se začala postupně nabalovat další města a s tím byla spojena další administrativa a další narůstající práce. V roce 2013 již musel využít brigádníků. Paralelně s tím ještě běžely veřejné zakázky. V roce 2013 někdy v březnu nebo dubnu se ozvalo město Kopřivnice, dále byli osloveni městem Příbor, obcí Mořkov a dalšími. Zatímco v roce 2012 jeho manželka pracovala z domu, kde seděla u počítače a připravovala případně nějaké protokoly pro veřejné zakázky, tak v roce 2013 již téměř denně docházela do kanceláře, kde využívala techniku firmy. V květnu už tam seděla denně, a to byl ten zlom, kdy měli za to, že její práce vykazuje znaky zaměstnaneckého poměru. V roce 2013 měla na starosti i brigádníky, musela je kontrolovat, vysvětlovat jim práci. Sbírali data pro Kopřivnici a okolí, poté pro Žamberk, následoval Letohrad, a Dolní Dobrouč, Jablonné nad Orlicí a další místa. Blížily se letní prázdniny a tak se domluvili, že zkusí vše potřebné zajistit ještě v červnu. V té době pracovali denně, včetně víkendů. Manželka nastoupila do práce 1. 6., byla to sobota. Fakticky práci vykonávala jak v tu sobotu, tak i v neděli. Konkrétně připravovala podklady pro velkou akci v Kopřivnici. Od 10. 6. otevírali kontaktní místa ve městech Letohrad, Žamberk, Jablonné nad Orlicí, Dolní Dobrouč a Lukavice. Na těchto místech byla manželka fyzicky přítomna. Smlouvy s obcemi podepisoval on jakožto statutár.

Co se týče výše platu manželky, její fakturace od roku 2013 rapidně rostla, a to z toho důvodu, že vlastně té práci věnovala čím dál tím více času, a když to pak zpětně spočítal, tak to vycházelo na nějakých 400 Kč fakturace na hodinu. V dubnu to bylo 90 hodin měsíčně, v květnu už to překročilo sto hodin měsíčně, a když to vypočítal (400 x 160 hodin měsíčního fondu zaměstnance), tak se dostal k částce 64.000 Kč. Řekl si, že 50 000 Kč hrubého je asi 36 000 Kč čistého, a tento plat považoval za adekvátní práci, kterou pro firmu manželka vykoná.

Samozřejmě s tím, že dodrží časový fond, neboť předtím pracovala méně hodin a jako zaměstnanec musela pracovat minimálně 8 hodin denně.

Jako jeden z důvodů, proč byla jeho manželka přijata do zaměstnaneckého poměru, byla obava z tzv. Švarc systému a možné pokuty. Činnost manželky měla charakter zaměstnaneckého poměru jako závislé činnosti hlavně v květnu 2013. Rozdíl mezi náplní práce manželky, co by zaměstnanec a OSVČ byl ten, že jako zaměstnanec byla za vše zodpovědná, měla na starosti řízení brigádníků. Manželka měla navíc na starosti ještě veřejné zakázky, které běžely stále. Byla i naplánovaná velká aukce v Kopřivnici, která musela nějak dopadnout, tzn. že musel zajistit, aby všichni dodavatelé podali svoje přihlášky, aby byli včas v aukční síni, po aukci s vítězným dodavatelem komunikovat a domluvit se na tom, jak se budou distribuovat nové smlouvy. Zajišťovala, kdy, kam a kdo pojedje. Předtím toto dělal on sám. Manželka v průběhu června odvedla práci, která byla na Orlicku, řešila Kopřivnici, kompletně plánovala a zorganizovala Bohumín. Během června tedy organizovala vše potřebné pro měsíc červenec. V srpnu pak byly podepisovány smlouvy v Kopřivnici, to už si s vedením města domluvil sám.

Obžalovaný vůbec neřešil, zda jeho manželka měla či neměla nárok na peněžitou pomoc v mateřství, pokud by nebyla zaměstnána ve společnosti Marandis, s.r.o. To, že byla zaměstnána v sedmém měsíci těhotenství, nijak nesouviselo s výplatou peněžitých dávek v mateřství. V prvním případě peněžitá dávky byly vyplaceny, v druhém nikoliv. Žádosti o peněžitou pomoc v mateřství podávala jeho účetní.

Není pravda, že by se společnost nacházela v nepříznivé ekonomické situaci. Bylo to naopak. Společnost si mohla dovolit xxx zaměstnat. Na konci května měl nasmlouvaných tolik zakázek, že věděl, jak na tom firma bude ve třetím a čtvrtém kvartálu.

Po odchodu manželky na mateřskou dovolenou přijal v září jako zaměstnanec xxx, neboť potřeboval, aby mu pomohla s administrativou. Část práce manželky převzal on a část tedy xxx a ještě brigádnice paní xxx. Plán byl ten, že manželka bude půl roku na mateřské dovolené, poté se vrátí, a bude minimálně na částečný pracovní úvazek pokračovat ve firmě. Z toho důvodů byla smlouva na dobu neurčitou, protože s manželkou počítal i po skončení mateřské dovolené. V prosinci zjistili, že je manželka opět těhotná. Těhotenství bylo nečekané.

Od září se z důvodu optimalizace nákladů nechal zaměstnat ve firmě on sám a stanovil si mzdu na 15.000 Kč, protože to bylo pouze za obchodní činnost, na kterou se daná pracovní smlouva vztahovala a veškeré ostatní činnosti, které prováděl, byly z titulu jednatele společnosti. xxx byla přijata na běžnou administrativu po 12 letech na rodičovské dovolené, neměla praxi a nástupní plat byl 12000 Kč hrubého. Co se týče společnosti Anefa, je to společnost, kterou založila jeho manželka a nemá s Marandis, s.r.o. nic společného. Není jednatelem společnosti, a tak se k předmětu činnosti nemůže vyjádřit. Je pravdou, že má dispoziční právo k tomuto účtu. Během mateřské dovolené manželka nijak společnosti nepomáhala.

Hlavní líčení se konalo v souladu s ust. § 202 odst. 2 tr.ř. a § 347 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob č. 418/2011 Sb. v nepřítomnosti obžalované **spol. Marandis, s.r.o.** zastoupené zmocněnkyní JUDr. Jindřiškou Hillovou. V přípravném řízení pak využila zákonného oprávnění a ve věci nevyprávěla.

xxx vypověděla, že obžalovaným dělala zhruba od roku 2011 účetnictví. Pokud jde o vyplňování nějakých formulářů týkajících se peněžitých dávek v mateřství obžalované xxx, tak pokud si to dobře pamatuje, tak obžalovaná k ní přišla přímo od gynekologa, kde dostala lístek, že nastupuje na mateřskou. Společně to vyplnily, ona vystavila žádost o peněžitou pomoc v mateřství a poslaly to na „sociálku“. „Sociálka“ se potom ozvala s tím, že nějaká kolonka tam nebyla dobře vyplněná. Mohla to být i její chyba. Takže oni volali, že chtějí něco opravit a pak si myslí, že xxx už tam byla sama a že si opravila tu kolonku tak, jak měla být. To, že došlo k zaměstnání xxx, ji nepřekvapilo. Nikdo to s ní neprobíral. Jen ví, že asi panu xxx poslala vzor smlouvy, ale to už si potom on uzavíral sám. K brigádnici paní xxx se blíže vyjádřit nemůže, od kdy do kdy tam

pracovala, musela by se podívat do počítače a podívat se na konkrétní podklady. Žádost o peněžitou pomoc v mateřství vypisovala ve dvou případech. Podle jejího názoru na tom byla společnost dobře, není to firma, která by krachovala, takže potenciál do budoucna určitě měla, určitě si mohla dovolit xxx zaměstnat.

Svědkyňě xxx vypověděla, že se zná s xxx od základní školy. Když si pak vzala pana xxx, tak se seznámila i s ním a asi dvakrát nebo třikrát se navštívili. Když svědkyni skončila mateřská, tak obžalované někdy v roce 2013 zavolala a zeptala se, jestli nemá pro ni nějakou práci. Paní xxx jí řekla, že pracuje, že má s panem xxx firmu a že ona je taky těhotná. Když se setkaly, tak jí obžalovaná vysvětlila všechny věci, jak ta práce funguje, co by dělala ona, a svědkyni to zaujalo. Obžalovaná jí říkala, jak se jedná s lidmi, co všechno se jim říká a pak spolu začali jezdit po různých obcích, a to do Kopřivnice, Mořkova, Hodslavic atd. Jezdila s ní obžalovaná xxx, nebo jezdili paní xxx, pan xxx i xxx a jeli i do dvou měst, kde oni zůstali v jednom a ona s obžalovanou xxx byla ve vedlejší vesnici. Jezdili i do Bohumína, Letohradu, Žamberku a Dolní Dobrouče. Co z toho bylo v červnu, již přesně neví. Větší množství těch akcí mohlo být v květnu a červnu. V kanceláři se setkávala i s paní xxx či se xxx. Bylo to v dubnu. Než s ní byl uzavřen pracovní poměr, tak pracovala na základě dohody o provedení práce a dostávala asi 50 až 60 Kč na hodinu. Neví, kolik hodin měsíčně pracovala, resp. jestli to bylo dvakrát nebo třikrát týdně po dvou hodinách, tak to mohlo být asi měsíčně 24 hodin. Peníze dostávala měsíčně. Pokud by měla uvést, jestli někdo vedl docházku, tak si ji vedla sama a obžalovaná xxx taky. Jako brigádníci neměli žádná školení. Jako školení vnímala vstupní zaškolení. Na akcích seděla vedle xxx a ona jednala s těmi lidmi, kteří přišli. Pokud by měla uvést, kdo tyto akce organizoval, tak ony už byly naplánované. Ví, že některé schůzky zařizovala i xxx. Než odešla xxx ke konci června na mateřskou, tak se na práci svědkyně nic nezměnilo. Pořád dělala zpracování dat, které po ní obžalovaná kontrolovala, a když už pak věděla, že ví, o co jde, dělala si svoji práci, ale co dělala na počítači, to svědkyně nevěděla. Ví, že telefonovala a zařizovala schůzky. Pořád ji vnímala jako vedoucí pracovníci, která nad ní dělala dohled a určovala jí práci. Pokud by měla uvést, kdy přesně jí v roce 2013 zavolala, tak buď to byl březen, duben, nebo možná i únor 2013. Druhé setkání proběhlo někdy v dubnu nebo v květnu. Tam jí už obžalovaná přesně ukázala, jak se ty dokumenty zpracovávají. Bylo to v kanceláři v Bílovci. Pak tam svědkyně jezdila třeba dvakrát, nebo třikrát do týdne na 2, 3 hodiny, kdy už ta data měla pro ni xxx připravena a ona je zpracovala do tabulky. Vždy se setkávala s xxx. Pokud by měla uvést, jestli tam byl i xxx, tak někdy ano, ale většinou měl svá jednání. Když šla Eva Andres na mateřskou dovolenou, tak stále dělala svoji práci a protože už věděla, jak jednat se zákazníky, tak to pak už dělala ona. Pokud by měla uvést, jestli potom pořádala akce, kde se sbírala data, tak ony už byly naplánované dopředu, takže když xxx odcházela, tak ty termíny už měly připravené a už věděla, že v ten den se do toho města jede. V září jí xxx nabídl smlouvu. Smlouva byla na dobu určitou. V zaměstnaneckém poměru vykonávala to stejné jako předtím, navíc potom jednala s těmi lidmi přes e-mail, přes telefony a měla na starosti korespondenci. Předpokládá, že po odchodu xxx na mateřskou dovolenou její činnost převzal asi xxx, protože jí potom všechno zadával on. Jako brigádník pracovala několik hodin týdně, na klasickou smlouvu to bylo osm hodin. Ve společnosti už není zaměstnaná. První smlouva jí skončila, když uplynula doba určitá, tzn. 31. 08. 2014. Pak byla na pracovním úřadě a po pěti měsících jí xxx volal, jestli by ještě měla zájem, že má zase naplánované nějaké akce, takže by ji vzal znovu do pracovního poměru. Nepředpokládá, že by xxx vykonávala během mateřské dovolené něco pro Marandis, s.r.o. Co se týče jejího vzdělání, má vyšší odborné, tzn. maturitu a pak ještě diplomovaného specialistu, tzn. vyšší odbornou školu, což je něco mezi bakalářem a maturitou. Úkony, které pro firmu činila, se učila delší dobu, než se do toho opravdu dostala a než si byla jista s těmi lidmi, kteří přicházeli na ta kontaktní místa, mluvit. V zaměstnaneckém poměru měla plat 12.000 Kč hrubého. Odměny neměla žádné.

Svědkyňě xxx vypověděla, že xxx zná od vysoké školy, takže 12 let a xxx asi až poslední čtyři nebo pět let. Pro společnost Marandis, s.r.o. pracovala v roce 2013, když byla na mateřské dovolené. Pracovala tam na dohodu o provedení práce. Zpočátku dělala administrativní záležitosti, jako byly přepisy dat určité formy a později s xxx vyjížděla na jednání, na ta konzultační místa

v souvislosti s elektronickými aukcemi ve výběru energií. Dohodu o provedení práce sjednávala s xxx. Nejčastěji se na akce jezdilo asi od dubna do září 2013. Pokud by měla uvést, jak často to bylo za měsíc, tak to bylo nárazové, protože ty akce se různě prolínaly, sběry dat a výdeje smluv, takže asi dvakrát týdně. Vyplácena byla měsíčně. Kolik pracovala hodin, přesně neví. Ty akce by se daly spočítat, ale tím, že do toho zpracovávala i data, tak celkově těch hodin mohlo být měsíčně cca 100. Pokud by měla uvést, jestli tam byla nějaká zásadní změna v počtu odpracovaných hodin poté, co šla xxx na mateřskou dovolenou, tak v červenci, srpnu a září jezdila častěji za sběry, ale specifikovat to nedokáže, jestli ty hodiny narostly, protože už je to tři roky a zcela si to nevybavuje. Práci, kterou měla dělat, jí vysvětlovala xxx. O místě, kam pojedou, rozhodovala někdy xxx a někdy xxx. Záleželo i na tom, s kým měla zrovna vyjet, protože se jezdilo na různá místa. Pokud by měla uvést, jestli se činnost, kterou vůči brigádníkům vykonávala xxx v průběhu doby, co tam byla ona, měnila, tak nejdříve ji spíše vedla a potom spolu spolupracovaly, protože spolu vyjížděly. Vedla ji spíše v tom začátku, kdy ji zaučovala v tom, jak zpracovávat ta data, tzn. na přelomu února, března. Mimo vstupního zaškolení žádné další školení neabsolvovala. Pokud by měla uvést, jestli si dokáže vybavit nějakou akci, které by byla účastna i s obžalovanou xxx, tak si vybavuje duben, květen, kdy se jezdilo do Kopřivnice, do Příboru, v červnu jezdili do Žamberku a Letohradu a potom ještě byla s xxx v Bohumíně, což bylo někdy na přelomu června a července, nebo dokonce v červenci. Než šla xxx na mateřskou dovolenou, tak do té doby bylo hektičtější období přelom jara a léta. Neví, kdo činnost, kterou ve společnosti do září vykonávala, vykonával po ní, resp. si myslí, že potom tam nastoupila paní xxx do pracovního poměru. Co se týkalo náplně její práce, tak po nástupu xxx na mateřskou dovolenou jezdila nejen na sběry dat, ale ještě se samotnými smlouvami. Myslí si, že předtím to dělal xxx s xxx, tzn. oba. Pokud jde o to, co přesně ve firmě dělal xxx, tak si myslí, že hlavně sháněl zakázky, zařizoval to a jednal s městy a úřady. Co se týče xxx, myslí si, že ta měla pod sebou administrativní záležitosti a sběry dat. Svědkyně ztotožnila podpis xxx na žádostech o optimalizaci komodit, které jsou založeny ve spise na č.l. 368, 371, 372, 373. Zpracovávala ta data a jedná se o žádost, kterou sepisovaly s xxx. xxx se přestala ve společnosti angažovat až tak koncem července.

Svědčce xxx vypověděla, že ji xxx, kterou zná přes společnou kamarádku, oslovila asi v březnu 2013 s tím, jestli by nechtěla brigádně pracovat v jejich firmě. Jednalo se o jednoduchou práci, jenom zadávala do Excelu data, která jí xxx diktovala. xxx vystupovala jako majitelka firmy, resp., že s manželem řídí firmu. Pokud by měla uvést, od kdy do kdy to vykonávala, tak to bylo krátce, asi březen, duben. Jezdili právě do těch míst, kde se ty sběry dat konaly, což byly různé úřady. Jezdila tam skoro pořád s xxx a jenom dvakrát, nebo třikrát s xxx, ale to byla zase xxx s někým jiným na jiném místě. Jezdili většinou třikrát týdně, vždy v pondělí, středu a pátek a někdy víkendy. Kromě toho, že jí bylo vysvětleno, co má dělat, žádná školení neabsolvovala, to k tomu nebylo třeba. Pokud by měla uvést, kolik hodin na těch akcích strávili, tak tři, čtyři na každé akci. Pokud by měla uvést, kdo ji řídil a nějakým způsobem to tam organizoval, tak xxx nebo xxx. V březnu mohla odpracovat tak zhruba 3, 4 hodiny v jeden den, tzn., vycházelo by to asi 20 hodin v měsíci. Jak často pracovali ti ostatní, to neví. Na hodinu měla tak asi 70 Kč. S obžalovaným přicházela do kontaktu méně často, jak s xxx. Zadával jí stejné úkoly jako xxx. Oni dělali oba dva stejnou práci, takže když byla s ním, tak to bylo úplně to samé, jako když jezdila s ní. Pracovalo se i o víkendech, sice ne vždycky, ale nějaké víkendy to byly.

Z výpovědí svědků xxx, xxx, xxx a xxx vyplynulo, že tito podepsali v Žamberku, Letohradu, Dolním Dobrouči žádosti o optimalizaci komodit, a to během měsíce června. Ani jeden ze svědků však již nebyl schopen přesně popsat, kdo za společnost Marandis, s.r.o. byl těchto akcí přítomen, resp. obecně popsali, že se jednalo o muže (svědek xxx poznal obžalovaného) a ženu. Svědkyně xxx vypověděla, že muž a žena na místě žádost podepisovali.

Z výpovědi xxx se podává, že firma Marandis, s.r.o. nabídla sdružení obcí na Ústecko-Orlicku možnost nákupu elektrické energie. Starosta města Letohrad oslovil ostatní starosty okolních obcí, tzn., byly to Lukavice, město Žamberk a Jablonné nad Orlicí s tím, že se nabídla firma, která s občany dokáže uzavřít smlouvy, vysoutěžit za ně elektrickou energii, popř.

plyn, pokud budou potřebovat a bez nějakých nemravných poplatků pro občany, kdyby odstoupili od smlouvy. Toto se stalo někdy na přelomu dubna, května, kdy se uskutečnilo i jednání ve městě Žamberk u pana starosty, kde byli zástupci těchto zmíněných obcí a on byl k tomuto jednání přizván jako tehdejší investiční technik města. Následně na základě tohoto jednání potom přijel pan xxx, který nějakým způsobem obhlédl situaci a dojednával možnost nějaké místnosti, popř. publicity a byl stanoven harmonogram, do které obce se v kolik hodin dostaví. Město tenkrát zapůjčilo malou zasedací síň, kde se to uskutečnilo a on této možnosti využil jako občan a dále toho využil jako předseda společenství vlastníků jednotek v Dluhoňovicích, kde je už několik let předsedou a požádal o zařazení do této aukce. Konkrétně on své smlouvy řešil s panem xxx. Protože zároveň za město vytvářel i to pracoviště, tak ještě s jedním kolegou upravoval místnost. Požadavek na první jednání občanů byl, protože se nevědělo, jaký bude zájem, vytvořit dvě pracoviště. Na to první jednání, které bylo začátkem června 2013, přijela manželka obžalovaného, která mu byla takto představena, a pracovalo se na obou stanovištích. Byla blond a byla v očekávání. (Svěděk ztotožnil obžalovanou v jednací síni). Neví, zda byla obžalovaná i na jiných jednáních. První jednání v Žamberku bylo dne 12. 06. 2013 a to druhé bylo dne 17. 06. 2013. Jednou to byla středa a potom hned pondělí. Není schopen říci, jak dalece se obžalovaná do jednání zapojovala, neboť nesledoval, co se v místnosti děje, měl od zaměstnavatele jiné úkoly. Nedokáže si vzpomenout, jestli žádost před ním podepisoval i někdo z druhé strany.

Se souhlasem stran byla čtena výpověď xxx.

Z výpovědi xxx se podává, že někdy v prosinci 2012 byli u ní na návštěvě manželé xxx a xxx se jí zeptal, zda by si chtěla přivydělat, že to není žádná těžká práce, že by dělala pro jeho firmu nějaké tabulky, do kterých by dávala nějaká data. Někdy počátkem ledna 2013, přijeli oba dva xxx opět k nim domů, přivezli sebou nějaké písemné materiály - byly to vzory vyúčtování plateb energií u určitých společností. Na těchto dokladech bylo jméno plátce a další údaje, které prepisovala do tabulek, které byly vytvořeny v Excelu. Zpočátku se jí to zdálo složité, ale po zapracování to zvládala levou rukou. xxx s ní sepsal dohodu o pracovní činnosti. Asi dvakrát do týdne ji xxx dovezl štos faktur a ona tuto dávku zpracovávala cca 2 hodiny. Několikrát ji doklady přivezla i xxx. Pro xxx pracovala od ledna 2013 do prosince 2013. Materiály ji vozil téměř každý týden. Dohodli se, že jí bude platit cca 70 -75 Kč na hodinu. Měsíčně od xxx dostávala cca 4 -5 tis. Kč. Rovněž jí slíbil za rychlou práci prémii a skutečně asi dvakrát obdržela po 1.000 Kč. Dostávala od něj výplatní lístky, které si však neschovala. Pro spol. Marandis, s.r.o. pracovala pouze doma, nebyla nikdy v terénu. Zda pro něj pracoval ještě někdo jiný, to neví, nikdy nikoho neviděla, ani se na to neptala. Zpočátku ji oba dva vysvětlili, co má dělat, což velmi rychle pochopila. Spíš se o její práci a o to, jak jí to jde, zajímal xxx. Pracovní záležitosti řešila s xxx, když k nim přijela na návštěvu, což bylo tak jednou za měsíc. Telefonicky byla v kontaktu s xxx.

Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu z oboru ekonomika Ostravské znalecké, a.s. se sídlem v Ostravě se podává následující.

Lze učinit závěr, že ekonomická situace společnosti Marandis, s.r.o. v letech 2011 – 2013, resp. v jednotlivých měsících roku 2013 byla poměrně příznivá.

Za předpokladu, že předložené podklady podávají věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky, lze na základě ročních údajů konstatovat, že společnost byla v uvedeném období solventní, vykazovala dosti stabilní strukturu aktiv a pasiv a hodnota jejího majetku postačovala pro úhradu závazků (kladný vlastní kapitál).

Z vývoje hospodaření (dosažení kladných hospodářských výsledků, nárůst obrátu) je zřejmé, že společnost má v dané oblasti podnikání potenciál, nákladovost činnosti je ovšem značná, a pro pozitivní hospodářské výsledky je tedy nutné aktivně reagovat na vývoj na trhu a přizpůsobit aktuálnímu zájmu zákazníků i výši vynaložených nákladů. V tomto směru se jeví jako ekonomicky vhodné preferovat náklady variabilního charakteru před náklady fixními, tedy např. zaměstnávání pracovníků na DPP před zaměstnáním na hlavní pracovní poměr (pokud není předpoklad

dlouhodobého a plného vytížení daného pracovníka) či nákup služeb externě (opět pokud nejsou objektivní důvody pro interní zdroje).

Pokud jde o situaci k 01. 06. 2013, kdy od 01. 06. byla zaměstnána paní xxx, a to za částku 50.000 Kč základní mzdy plus zákonné odvody atd., což činí celkem 67.000 Kč měsíčně, tak k tomuto datu ekonomická situace společnosti byla dosti nepříznivá, společnost realizovala jenom velmi malé tržby, naproti tomu měla vysoké náklady, tzn., vykazovala značnou ztrátu, zhruba 700.000 Kč a v účetních hodnotách vykazovala i znaky předlužení. (Pokud ale půjčky byly splatné až za několik let, tak samozřejmě k žádnému reálnému předlužení docházet nemuselo). Teprve v posledním čtvrtletí roku 2013 byly realizovány většinové tržby toho daného roku, tzn., až v té době došlo ke zlepšení. Tedy ekonomický vývoj spol. Maradis, s.r.o. v průběhu roku byl nepříliš příznivý, a podařilo se jej zvrátit až vysokými tržbami v posledním čtvrtletí (1,4 mil. Kč).

Základem pro zodpovězení, zda ekonomická situace firmy umožňovala zaměstnávat obžalovanou xxx, je posouzení ekonomické a finanční situace společnosti ke dni uzavření pracovní smlouvy, neboť u ekonomicky racionálního a odpovědně jednajícího manažera by vynaložení takto vysokých nákladů (ve vztahu k celkovým nákladům a realizovaným tržbám), navíc dlouhodobě, měla předcházet tzv. SWOT analýza, tedy hodnocení silných a slabých stránek, ohrožení a příležitostí tohoto rozhodnutí pro společnost.

Bere se přitom v úvahu, že xxx činnost pro společnost až do května vykonávala jako OSVČ, od ledna do května přitom fakturovala 23 tis. Kč - 42 tis. Kč/měsíc (celkem 154 tis. Kč, průměr 30.800 Kč), částka se postupně zvyšovala. Dle vyjádření jednatele společnosti byla mzda ve výši 50 tis. Kč nastavena, aby odpovídala 36 tis. Kč k výplatě (tj. po srážkách odvodů a zálohy na daň z příjmů za zaměstnance), pro účely zodpovězení této otázky se tedy předpokládá, že za tuto částku byla xxx ochotna činnost v daném rozsahu pro společnost vykonávat. Pro přiměřenost této hodnoty navíc svědčí i fakt, že od září 2013 převzali povinnosti xxx jednatel xxx s hrubou mzdou 15 tis. Kč a xxx s hrubou mzdou 12 tis. Kč (tj. tedy hrubý příjem 27 000 Kč), což odpovídá mzdovým nákladům zaměstnavatele na úrovni 36.180 Kč. „Objektivní“ hodnotu práce vykonávané xxx lze tedy z pohledu spol. Marandis, s.r.o. spatřovat právě na úrovni cca 36 tis. Kč.

Z ekonomického pohledu se jeví pro společnost - která v daném období vykazuje značnou ztrátu, záporný vlastní kapitál a činnost financuje z přijaté půjčky společníka - jako nevýhodné xxx zaměstnávat, když dosud společnost využívala jejích služeb jako OSVČ s výrazně nižšími náklady.

Nicméně lze konstatovat, že ekonomická situace firmy ke dni 1. 6. 2013 teoreticky umožňovala - dovolovala zaměstnávat xxx (resp. jiného pracovníka na dané pozici) za mzdu 50 tis. Kč, tj. při celkových osobních nákladech 67 tis. Kč/měsíc, společnost by však disponovala nižší úrovní disponibilních prostředků a pro výplatu mezd a odvodů v měsíci září by musela využít další půjčku (nebo neuhradit jiný závazek).

V rámci ekonomické racionality bylo však logické předpokládat spíše kroky směřující ke snížení nákladové náročnosti a maximální pružnosti nákladů než zvyšování nákladů a přijímání pracovníků na hlavní pracovní poměr (výrazně nižší variabilita než při nákupu služeb od OSVČ nebo zaměstnávání na DPP). Pokud by paní xxx měla být zaměstnána i v období od 1. 6. 2013 do 31. 12. 2013 při osobních nákladech 67 tis. Kč/měsíc, znamenalo by to pro společnost značnou zátěž, neboť i bez toho nepostačovala výkonnost společnosti k průběžné úhradě souvisejících nákladů činnosti a tyto musely být financovány z cizích zdrojů - zejména půjček (teprve vysoké tržby v posledním čtvrtletí nepříznivou situaci zvrátily). Další využívání služeb xxx jako OSVČ (takto poskytovány od roku 2012 až do května 2013) nebo přesun pracovní náplně na jiné pracovníky (zde od září xxx a xxx) by přitom bylo pro společnost dle modelované situace výrazně levnější. V případě takto zvýšených osobních nákladů (67 tis. Kč/měsíc) by pak společnost za rok 2013 realizovala ztrátu přes 200 tis. Kč a celkově zhoršila svou ekonomickou situaci.

Z listinných důkazů soud přihlížel k listinám týkajícím se spol. Marandis, s.r.o., ke zprávám Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 22. 5. 2014, 16. 6. 2014, 3. 7. 2014,

24. 9. 2014, 30. 10. 2014 a jejich přílohám v podobě žádostí obžalované o peněžitou pomoc v mateřství, přihlášce do registrů zaměstnavatelů, oznámení o nástupu do zaměstnání, pracovní smlouvě mezi spol. Marandis, s.r.o. a obžalovanou xxx, mezi xxx a Marandis, s.r.o. a Marandis, s.r.o. a xxx, k platovým výměrům, k přehledu vyplacených dávek, docházkovému listu atd. Těmito listinnými důkazy má soud za prokázané mimo jiné to, že pracovní smlouva mezi Marandis, s.r.o., jejímž jediným jednatelem byl obžalovaný xxx a obžalovanou xxx byla uzavřena dne 1. 6. 2013. Obžalované xxx nejdříve dne 20. 6. 2013 vystavil MUDr. Tomáš Jaroš, odborný gynekolog, žádost o peněžitou pomoc v mateřství, přičemž datum pravděpodobného porodu byl stanoven na 17. 8. 2013. Doklad byl OSSZ doručen dne 3. 7. 2013, obžalovaná na dokladu uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastoupila ze zaměstnání Marandis, s.r.o. dne 1. 6. 2013. V údajích o započitatelném příjmu byl uveden pouze předpokládaný příjem 50.000 Kč. OSSZ telefonicky informovala zaměstnavatele, že dne 1. 6. 2013 obžalované pojištění nevzniklo, neboť z předložené přílohy k žádosti o dávku a žádosti o pomoc v mateřství vyplynulo, že dne 1. 6. 2013 nepracovala, ale nastoupila na peněžitou pomoc v mateřství. Následně byla OSSZ doručena opravná žádost o peněžitou pomoc v mateřství včetně přílohy k žádosti o dávku, kde byl opět uveden místo započitatelného příjmu pouze předpokládaný příjem 50.000 Kč. Výše jmenovaný lékař doklad vystavil dne 18. 7. 2013, tady již obžalovaná uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastupuje v zaměstnání Marandis, s.r.o. dne 22. 6. 2013 (8 týdnů před očekávaným porodem). Soud má dále za prokázané, že obžalovaný xxx se stal zaměstnancem spol. Marandis, s.r.o. od 1. 9. 2013 s platem 15.025 Kč a xxx byla ve spol. Marandis, s.r.o. zaměstnána od 1. 9. 2013 s platem 12.000 Kč. Obžalované xxx byly na základě žádosti o peněžitou pomoc v mateřství vyplaceny dávky ve výši 174.250 Kč (v období od 22. 6. 2013 do 3. 1. 2014), v druhém případě jí vyplaceny nebyly (žádost ze dne 2. 6. 2014). Dnem nástupu obžalované do práce, tj. 1. 6. 2013, byla sobota. Spol. Marandis, s.r.o. byla založena dne 10. 8. 2011, před zaměstnáním xxx neměla firma zaměstnance. Dále bylo zjištěno, že obžalovaná xxx byla přihlášena k dobrovolnému nemocenskému pojištění v období od 28. 1. 2013 do 31. 5. 2013 s vyměřovacím základem 6.472 Kč, jelikož nebyla účastna pojištění po dobu 180 dnů, tak této by nevznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství, kdy denní dávka by činila pouze 151 Kč a celková pomoc v mateřství by činila pouze 29.596,-Kč. Z výpisu z obchodního rejstříku se podává, že obžalovaná založila dne 4. 1. 2013 spol. Anefa, s.r.o. se sídlem v Ostravě, jejíž předmět činnosti je totožný s předmětem činnosti spol. Marandis, s.r.o.

Dále soud přihlížel především ke zprávám vybraných měst a dalších vybraných subjektů, kde měla spol. Marandis, s.r.o. provádět výběrová řízení (aukce) na dodavatele energií. Z těchto se podává, že v období od 1. 6. 2013 do 22. 6. 2013 probíhaly aukce energií podle letáku (viz str. 562 trestního spisu) a to: v pondělí dne 10. 6. 2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Letohradu, pondělí dne 10. 6. 2013 od 14.00 do 18.00 hodin v Lukavici, ve středu dne 12. 6. 2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Žamberku, v pátek dne 14. 6. 2013 od 10.00 do 19.00 hodin v Jablonném nad Orlicí, v pátek dne 14. 6. 2013 od 10.00 hodin do 17.00 hodin v Dolní Dobrouči, v pondělí dne 17. 6. 2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Žamberku, ve středu dne 19. 6. 2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Letohradu, v pondělí dne 24. 6. 2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Letohradu a ve středu dne 26. 6. 2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Žamberku.

V pondělí dne 10. 6. 2013 a dále v pátek dne 14. 6. 2013 probíhaly aukce v duplicitních časech.

Ze zprávy obce Petrovice u Karviné se podává, že v pátek 07. 6. 2013 se měla dle sdělení spol. Marandis, s.r.o. konat elektronická aukce energií pro občany, nikoli však na území obce Petrovice u Karviné. Současně bylo zjištěno, že v tento den se konala aukce pro město Kopřivnice, které se účastnila společnost Marandis, s.r.o.

Na zveřejněných termínech aukcí v tisku, na webových stránkách či jinde, je jako kontaktní osoba uváděna xxx (ještě před termínem 1. 6. 2013).

Ze zpráv dodavatelů energií se podává, že v období od 01. 06. 2013 do 22. 06. 2013 nejednali s xxx. Jediné zaznamenané jednání, na kterém xxx byla přítomna, bylo dne 30. 4. 2013 ve 13,30 hodin v Praze, v kanceláři Pražské plynárenské, a.s.

Soud zamítl návrh státního zástupce na doplňování dokazování v podobě zajištění zprávy, zda obžalovaná absolvovala vstupní lékařskou prohlídku, když tato skutečnost by neměla na závěry soudu žádný vliv.

Po zrušení a vrácení věci soudu 1. stupně ze strany Krajského soudu v Ostravě ve věci opětovně vypovídal obžalovaný xxx.

Obžalovaný vypověděl, že v době, když s manželkou uzavíral pracovní smlouvu, tak její pracovní činnost nastavovali velmi obšírněji, a to z toho důvodu, že vlastně přebírala po něm spoustu těch činností, a to zejména co se týká řízení firmy. I z toho důvodu byla ta samotná pozice nazvaná ředitel - řízení firmy. Manželka v podstatě za dobu, kdy vykonávala činnost jako OSVČ pro Marandis, s.r.o., znala chod firmy, věděla, jak společnost funguje a mohla tím pádem ve chvíli, kdy nastoupila na pozici ředitelky, za firmu vystupovat navenek. Mohla jednat s představiteli měst a obcí, s jejich zaměstnanci, mohla jednat a jednala s obchodními partnery, a to všechno bylo vlastně z pozice ředitelky firmy. Ono to i působilo profesionálněji a byla to v podstatě adekvátní rovina komunikace ve chvíli, kdy manželka, coby ředitelka firmy, komunikovala se starostou obce a podobně, než kdyby komunikovala z pozice administrativní pracovnice nebo asistentky. Takže v podstatě z toho důvodu byl ten název takhle nastaven a připadalo mu to jako nejrozumnější, protože v podstatě nahrazovala v tomto jednání jeho, jakoby jednatele. Tuto činnost, kterou ona dělala, tak byla jediná, kdo ji dělal, nedělaly ji brigádnice. Dělala to ona z pozice ředitele firmy. Potřeba zaměstnat někoho na hlavní pracovní poměr vyplynula v tom daném období z množství práce. Potřeboval někoho na stálý pracovní poměr, na osm hodin denně, někoho zkušeného, kdo ho zastoupí, koho nemusí dlouhodobě zaškolovat a kdo se může stoprocentně ihned zapojit do chodu firmy. Potřeboval, aby to někdo koordinoval a řídil, nejenom, co se týká brigádníků, ale i co se týká plánování celé práce, tzn. časové harmonogramy, kam se pojedje, kdy se pojedje, kdo tam pojedje, které dny proběhnou sběry dat. Další věc byla možná obava ze Švarc systému, který již zmiňoval, takže pro něho byla nejrozumnější varianta zaměstnat manželku, zaměstnat ji od 1. 6. na pozici ředitele firmy. To, že následně po půlroce, kdy plánoval, že se z mateřské dovolené vrátí nazpět a bude opět pomáhat v řízení a vedení firmy, nenastalo z důvodu toho, že opětovně otěhotněla, on ani manželka s tím nepočítali, ale plán byl takový, že nastoupí, pak bude nějaká přechodná pauza, půlroční peněžitá pomoc v mateřství, vrátí se a bude pokračovat dál. V době, kdy manželka nastoupila, začala řešit veškeré věci týkající se komunikace navenek směrem k obchodním partnerům a městům, jemu se uvolnily ruce k akvizici. Měl připravené prezentace, jednal s novými městy, s novými obcemi, kde na zasedáních městských rad prezentoval jejich firmu, prezentoval služby, které nabízejí, diskutoval se starosty a s radními, co vlastně jejich služba přináší, jaký by měla pro jejich město nebo obec prospěch a díky tomuto v podstatě sehnal nové zakázky na následující období, na druhou polovinu roku 2013. Manželka rovněž řídila a vedla brigádnice a také je zaškolovala. Jednalo se o několik druhů pracovních činností, které ty brigádnice prováděly. Za prvé to bylo zadávání dat do počítače a tato činnost, pokud je člověk středně zdatný s prací na počítači, nepotřebuje dlouhé vysvětlování, nicméně pokud jde o ta školení, tak se jednalo o zaškolování brigádnic v jednání s klienty, se zájemci elektronické aukce na těch daných kontaktních místech, kam jezdili. To znamená, že školení probíhala přímo na těch místech, kde manželka vystupovala za firmu, jednala s těmi lidmi, kteří měli zájem o zařazení do aukce, a brigádnice jí byly k ruce nejenom, co se týká nějaké administrativy, ale zároveň poslouchaly, jak probíhají rozhovory, na co se lidé ptají a co manželka odpovídá. V podstatě brigádnice se pomaličku zaučovaly v tom, aby časem mohly sedět za tím stolem třeba samy a jednat za jejich společnost samy. Takže, když by to měl shrnout, tak manželka z pozice ředitele firmy jednala navenek, jednala s obchodními partnery, zejména s dodavatelé energií, komunikovala s nimi, z pozice vedení jednala se zástupci měst a obcí, kdy v červnu se plánovala akce v Orlicku, takže kontaktovala je, domluvila s nimi termíny, kdy a kde budou ta kontaktní místa otevřena, když

přijela, představila se jako ředitelka firma, tzn., že takto vystupovala navenek. Manželka komunikovala se všemi městy a obcemi, které v červnu navštívili, tzn. jednalo se o Letohrad, Dolní Dobrouč, Žamberk, Jabloné nad Orlicí, Lukavice, v podstatě se všemi těmi městy se dohodly termíny, kdy tam přijedou a následně, když byl nějaký pracovník určen k tomu, že je přivítá, tak manželka s tím pracovníkem domluvila, kdy přijedou, kdo jim předá klíče, případně kdo otevře místnost, jak to bude s výpočetní technikou atd. V podstatě všechny tyto věci vykomunikovala ona. To znamená, že veškerá další komunikace, ať už před samotnou aukcí nebo po aukci s dodavateli a navenek pořád zůstávala na manželce, brigádnice za firmu navenek nevystupovaly, pouze na těch kontaktních místech a k tomu v podstatě došlo až ve chvíli, kdy paní xxx nastoupila do hlavního pracovního poměru. Na jména osob, se kterými jednala manželka, si nevzpomíná. Manželku bylo možno zaměstnat až od června, protože až od června byl schopen ji zaměstnat na plný úvazek, tzn., že předtím ta práce kulminovala, tzn., kdyby ji zaměstnal v lednu, tak ji nevyužije na plný úvazek a raketově začalo přibývat práce až od dubna. Rozdíl mezi činností, kterou vykonávala xxx jako OSVČ pro Marandis, s.r.o. a poté po uzavření smlouvy, byl ve druhu práce i v rozsahu práce. Pracovní poměr stále trvá, ale xxx je na rodičovské dovolené. Předpokládá, že po návratu tuto funkci bude dále vykonávat. Faktický den nástupu manželky do zaměstnání byl den podpisu smlouvy, tzn. 1. 6. 2013, což už asi týden po nástupu i OSSZ potvrzoval, protože byl vyzván e-mailem, aby jim potvrdil, že skutečně den nástupu byl 1. 6. 2013. Ve firmě potřeba práce byla ihned, i samotné brigádnice uvedly, že se pracovalo i o víkendech, když bylo potřeba. Následně samotný docházkový list vyplňoval za daný měsíc a v podstatě ty dny prvního a druhého, kdy manželka pracovala, což už uvedl, si následně manželka vybrala v průběhu pracovního týdne formou volna. Nehlídal dny, hlídal pouze celkové odpracované hodiny tak, aby to „sedělo“ pro přípravu mzdy a v podstatě celý ten formulář docházkového listu nebyl pro něho nějak důležitý a ani nepředpokládal, že by v budoucnu měl být důležitý pro nějaké ověřování čehokoliv.

Obžalovaná xxx využila svého zákonného práva a ve věci nevyprávěla. Hlavní líčení pak proběhlo v nepřítomnosti právnické osoby - spol. Marandis, s.r.o.

Svědék xxx vypověděl, že pokud jde o oba obžalované, tito jsou jeho klienty, neboť se léčili jako manželský pár pro neplodnost někdy v roce 2012 a úspěšně pak došli k těhotenství někdy na konci roku 2012 v programu mimotělního oplodnění. Na okolnostech, za jakých došlo k vystavení potvrzení lékaře na žádost o peněžitou pomoc v mateřství, si nepamatuje. Není podmínkou, aby se staral o to, zda-li si to uplatní, jak si to uplatní, kde si to uplatní, prostě automaticky se formulář vypíše. Standardně se vypisuje hlavička v té žádosti, což vypisuje sestra a termín porodu. Termín nástupu je velmi variabilní, protože ten může být mezi šesti až osmi týdny, Pokud jde o to, že byla vystavena dvě potvrzení s datem 20. 6. 2013 a s datem 18. 7. 2013, pak k tomu není schopen nic uvést. Nepamatuje si, v kolika případech za ním obžalovaná byla. Souvisí to s tím, že pokud si klientka řekne o nové vystavení, přičemž důvody mohou být velmi pestré, tak se vystaví znovu. Důvodem nového vystavení může být to, že se ztratí nebo po něm zaměstnavatel chce nové. Řeší to sestra. Ví, že obžalovaná pracovala jako administrativní pracovnice. Určitě mu to sdělila. Bylo to na začátku těhotenství. V zásadě by jí nic nebránilo v jiné činnosti než administrativní. Gravidita probíhala úplně standardně. Řídit auto mohla. Určitě jí nebylo doporučeno jít na nemocenskou.

Ve věci byli dále slyšeni z Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín svědci xxx, xxx a xxx.

xxx, vypověděla, že se k věci nedokáže blíže vyjádřit, jelikož sama na OSSZ nastoupila po peněžité pomoci v mateřství až v září 2013 a tento případ dostala za úkol na zpracování od tehdejší své paní vedoucí a bylo to skutečně až po kontrole této organizace, přesněji to bylo začátkem května 2014. Jelikož se jednalo o první přihlášení zaměstnance, tak na základě toho, že zaměstnavatel přihlašuje zaměstnance v sobotu, ještě nemůže být pojata OSSZ podezření, že nemusí být něco v pořádku, že by mohlo něco nasvědčovat spáchání trestného činu. OSSZ v té chvíli, kdy paní xxx nastupovala na peněžitou pomoc v mateřství, ještě nemohla tušit, že nebude do

pracovního poměru přijat žádný další zaměstnanec. Tyto skutečnosti vyplynuly OSSZ až po kontrole, kdy byla zajištěna pracovní smlouva paní xxx. Do té doby nevěděli, na jakou pozici zaměstnavatel obžalovanou přihlašuje, tudíž nemohli spekulovat o tom, jestli vyměřovací základ napadnout, jestli je napadnutelný, jestli je to důvod pro OSSZ, aby zahájila dříve nějaké trestní úkony. Domnívá se, že o kontrolu tohoto zaměstnavatele požádala právě policie. Domnívá se, že OSSZ v té chvíli mohla opravdu pouze podat oznámení na policii, že žádá o prošetření skutečností, jestli se nejednalo o přihlášení fiktivní. Domnívá se, že žádné jiné prostředky OSSZ nemá. Na bližší okolnosti případu si již nepamatuje. OSSZ pak náplň pracovního poměru nezkontroluje, nemá na to podle ní právo. OSSZ pak nemá prostředky k tomu, aby prozkoumala, zda a kdy fyzicky nastoupila obžalovaná do pracovního poměru. Od toho už tu je jiný orgán činný v trestním řízení, který má tuto skutečnost prozkoumat. Svědkyně se nedokázala vyjádřit, zda by mělo či nemělo na postoj OSSZ vliv to, co ve skutečnosti paní xxx pro společnost dělá, zda tedy pracuje a v jakém rozsahu. Pokud jde o činnost ředitele, tak se domnívá, že by měla být v tom podniku hierarchie, nějaká nadřízenost, podřízenost a vztahy navazující na další zaměstnance, prostě nějaká organizační struktura.

Svědka xxx ve věci vypověděl, že byl ředitelem OSSZ v Novém Jičíně do února 2015, a to od roku 1991. Pokud jde konkrétně o tuto kauzu, nic bližšího o ní neví. OSSZ obecně činí kontroly v případě, že má podezření, že není něco v pořádku. Například se jednalo o případy, že někdo byl přijat do pracovního poměru na vyšší příjem, krátce na to onemocněl, nebo žena byla v pracovní neschopnosti z důvodu těhotenství, tak se to jevílo, že pracovní poměr byl sjednán za tím účelem, aby se mohly čerpat dávky nemocenského pojištění. Podle toho se následně dával podnět orgánům činným v trestním řízení. Impulsem pro takové kontroly většinou podnět zvenčí nebýval, vyplynulo to spíše z jejich činnosti, když viděli, že se to nějak vymykalo obecným zvyklostem. Ví, že byly případy, kdy nejprve OSSZ kontaktovala toho zaměstnavatele a zaměstnavatel z toho tzv. „couvl“, takže se dávky buď nevyplácely, nebo byly vráceny vyplacené dávky. S vedoucí oddělení probírali případy, které se objevily, protože těch případů bylo hodně a podle okolností zvažovali, jestli dát na policii podnět či nikoliv. Obecně OSSZ pouze zjišťuje, zda byl či nebyl platně sjednán pracovní poměr. Problém nastává tehdy, když je pracovní poměr sjednáván účelově, člověk nastoupí do práce, ihned onemocní a je rok v pracovní neschopnosti a po ukončení pracovní neschopnosti je pracovní poměr ukončen. OSSZ však nezkontroluje účelovost uzavření pracovní smlouvy. Zákon s tím prostě nepočítá, že by se takto účelově uzavíral pracovní poměr pro čerpání dávek nemocenského pojištění. OSSZ pak nepřísluší zkoumat konkrétní pracovní poměr. O podání trestního oznámení rozhodoval on. Polici by pak byl dán podnět i v případě, že by pracovní poměr vnikl, ale mzda byla nepřiměřená okolnostem případu. Takový případ řešil i zdejší soud (pozn. soudu – rozsudek Okresního soudu v Novém Jičíně č.j. 2 T 141/2009-203 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. 4To 195/2010-247 a usnesením Nejvyššího soudu sp.zn. 7 Tdo 899/2011).

Svědka xxx vypověděla, že byla vedoucí oddělení nemocenského pojištění, kde se zpracovávaly dávky zaměstnancům zaměstnavatelů. Vzpomíná si, že první signál v tomto případě byl, že za ní přišla kolegyně s tím, že dostala žádost o peněžitou pomoc v mateřství, dostala přílohu k žádosti o dávku, a když chtěla dávku zpracovat v příslušné programové aplikaci, tak zjistila, že paní xxx byla přihlášená k pojištění ve stejný den a ve stejný den na žádosti o peněžitou pomoc v mateřství uvedla, že nastupuje na peněžitou pomoc v mateřství. Takže kolegyni sdělila, že má vrátit žádost zaměstnavateli s tím, že nevznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství, protože nevzniklo vlastně pojištění. Potom zaměstnavatel poslal opravnou přílohu, poslal opravnou žádost o peněžitou pomoc v mateřství, na této žádosti už bylo napsáno, že tedy nenastupuje 1. 6. na peněžitou pomoc v mateřství, ale až 22. 6. To byl asi ten první signál. Navíc 1. 6. 2013 byla sobota. Byl tam i velmi vysoký vyměřovací základ. Zaměstnavatel jim potom potvrdil, že zaměstnankyně skutečně do zaměstnání nastoupila toho 1. 6. 2013, poslal jim tedy opravnou přílohu, potom poslal i třetí a protože měli všechny podklady a zákon o nemocenském pojištění říká, že pokud OSSZ obdrží podklady od zaměstnavatele a svým způsobem zaměstnavatel se může zmýlit a může podat

nějakou tu opravu, tak zahájili výplatu dávek, protože když má OSSZ podezření, že by eventuálně mohlo jít o nějaké vylákání, tak nemá právo zastavit výplatu dávek, resp. může výplatu zastavit a dát to prošetřit třeba na policii. Takže oni dávku vypláceli a sledovali případ po celou dobu. Poté navíc ještě zjistili, že obžalovaná byla předtím OSVČ, jako osoba OSVČ si platila jenom krátce dobrovolné nemocenské pojištění a že jí vlastně nevznikl nárok na výplatu peněžitě pomoci v mateřství z titulu OSVČ. Tak i to se jim zdálo podezřelé v tom směru, že když zjistila, že nebude mít nárok na peněžitou pomoc v mateřství, že zřejmě asi fiktivně nastoupila k zaměstnavateli. Případ konzultovali s xxx, což je pracovník odboru hospodářské kriminality. V prvním případě nezahájili správní řízení, protože nevěděli, o jakou celkovou škodu by šlo, protože peněžitá pomoc v mateřství se vyplácí v délce více jak půl roku, 28 týdnů, takže by nemohli určit, že by to byla škoda např. 50 tisíc, 100 tisíc nebo 200 tisíc. Doklad o tom, že něco není v pořádku, měli až po kontrole zaměstnavatele, což bylo někdy v průběhu roku 2014, kdy proběhla kontrola zaměstnavatele, kdy jim byl předložen mzdový list a docházka a z docházky bylo nakonec zjištěno, že k nástupu do zaměstnání nedošlo 1. 6., ale 3. 6. 2013 a teprve tehdy měli zajištěn podklad. Takže v červnu 2013 ještě neměli skutečně podezření.

Svědkyňě xxx vypověděla, že je v současné době ředitelkou OSSZ v Novém Jičíně po odchodu předchozího ředitele xxx v únoru 2015. Obecně platí, že Okresní správa sociálního zabezpečení vychází z podkladů, které jsou jí doručeny. Pokud je tam nějaký nesoulad, tak samozřejmě věc došetřují. Referentka zpracuje třeba 50, 60 dávek za den, takže pokud se tam vyskytne nějaká indicie, která je odlišná od těch ostatních, tak to dává k prošetření vedoucí. Co se týče zajištění podkladů, problém je v tom, že kontrolní pracovníce řeší, obecně řečeno, výplaty peněz. Takže pokud je někde dohoda o provedení práce, ze které se má odvádět pojistné, zjistí se, zda je to správně spočítáno. Pokud je při kontrole zjištěn nějaký nesoulad, mohou pracovníci OSSZ požádat o ofocení listin, nicméně nedisponují nástroji jako orgány činné v trestním řízení. (Dělaly se i koordinované kontroly, kdy úřad práce a finanční úřad se s nimi spojil s tím, že jdou do firmy, mají nějaké podezření na znaky vykazující trestnou činnost, takže OSSZ se přidružovaly.) V rámci šetření mohou OSSZ vyzvat relevantní osoby k podání vysvětlení, ale pokud se vysvětlení nezakládá na pravdě, nemají možnost postihu pro křivou výpověď, proto mají pokyn, že v případě existence znaků trestné činnosti, mají podat trestní oznámení. Obecně OSSZ může udělit pokutu zaměstnavateli za nedodání přihlášky, odhlášky do osmi pracovních dnů, ale spíše se to drží na tom přihlášení, odhlášení, zrušení společnosti nebo nedodání přehledu o výši pojistného, takže toto jsou jejich jediné sankční nástroje. Co se týče předmětné kauzy, tak první indicie byly spatřovány už v roce 2013, kdy byla podána přihláška k pojištění xxx v tom smyslu, že přihláška byla datována k 1. 6. 2013 s tím, že to byla sobota. (Vztah referentů k novým organizacím je takový, že pokud tam jsou nějaké nesrovnalosti, tak je vždycky v první řadě v zájmu dobré správy toho zaměstnavatele upozornit na určité nedostatky.) Tady došlo k tomu, že byl uzavřen první pracovní poměr s xxx k 1. 6. 2013, následně došlo k e-mailové korespondenci mezi xxx a se zaměstnavatelem panem xxx, zda skutečně nástup byl v sobotu nebo v pondělí. Bylo potvrzeno, že v sobotu a bylo to založeno i do spisu. Následně OSSZ obdržela žádost o dávku peněžitě pomoci v mateřství. V tomto případě upozornila na enormně vysoký vyměřovací základ, nicméně to, že někdo má vysoký vyměřovací základ, nemůže být důvodem pro to, aby se ihned postupovalo směrem k orgánům činným v trestním řízení. Takže to vlastně prošetřovala pouze vedoucí. Následně dávka byla vyplacena, protože okolností nebyly dostačující pro podání trestního oznámení. Zlomem bylo to, že v březnu 2014, resp. půl roku po tom zjištění, byla v organizaci provedena kontrola kontrolními pracovníky v oblasti nemocenského důchodového pojištění a placení pojistného na sociální zabezpečení a v podstatě byly shledány nedostatky, pro které už okresní správa začala konat. Bylo to v březnu 2014. Byly zadrženy mzdové listy, docházka a pracovní smlouva, ze které bylo patrné, že vlastně pracovní poměr byl sice zaměstnavatelem sjednán od 1. 6. 2013, což jim vlastně zaměstnavatel potvrdil, ale v docházkovém listě byl skutečný nástup uveden až dne 3. 6. 2016, a to v pondělí, což bylo stvrzeno i zaměstnavatelem i zaměstnankyní. Takže pro okresní správu z toho vyplynulo, že sice skutečně mohl vzniknout pracovní poměr v sobotu, ale z hlediska pojištění a pojistného poměru nastala tato skutečnost až dne 3. 6. 2013 a to byl ten zlomový okamžik pro to, že

okresní správa se začala tímto zabývat již hlouběji a začala zkoumat podstatu celého případu. Trestní oznámení bylo dáno dva měsíce po kontrole. K trestnímu oznámení je vyzval orgán činný v trestním řízení, kdy pan xxx vlastně požádal okresní správu, ať vše pošle písemně. (V dnešní době postupuje OSSZ poněkud jinak, pokud znaky trestného činu zjistí, podává trestní oznámení, nepředchází tomu konzultace s policejním orgánem, protože se má za to, že pokud jde o nějakou skutečnost, spadající pod agendu OSSZ, měla by to být OSSZ, kdo podává trestní oznámení.) V šestém měsíci těhotenství podala xxx další žádost o peněžitou pomoc v mateřství, což už bylo druhé těhotenství, jedná se o takzvaný řetězový porod. V tom okamžiku OSSZ z vlastní činnosti zahájila řízení ve věci přiznání nároku na dávku a vzniku pojistného poměru. Nyní vyčkává na zodpovězení předběžné otázky, a tou je pravomocné rozhodnutí soudu v dané trestní věci. V případě, že by nebylo podáno trestní oznámení, pak by OSSZ ve věci rozhodla sama. OSSZ by rozhodla o tom, zda vznikl nebo nevznikl pojistný poměr a v důsledku toho by dávky případně nebyly vyplaceny. Samozřejmě se musí zkoumat veškeré souvislosti, které tam jsou. Pro ně bylo podstatné, že byly rozdíly v tom, kdy vznikl pracovní poměr a kdy skutečně nastal z hlediska pojištění, takže to bylo jedna indicie. Druhou indicií v tom případě byl vysoký vyměřovací základ na první pracovní poměr a následné čerpání dávky s tím, což pro to řízení je podstatné, že v tu dobu, kdy organizace vznikla, byl zřízen post ředitelky, ale bez zaměstnanců, takže v podstatě až do srpna, kdy byl jako zaměstnanec naveden i pan xxx, tak nebylo koho řídit. V daném případě by však trestní oznámení bylo podáváno i z toho důvodu, že v prvním případě OSSZ dávku přiznala. OSSZ nicméně nic nebránilo v tom, pokud by následně zjistila to, co zjistila u předmětné kontroly, aby rozhodla rozhodnutím o vrácení přeplatku, pokud jde o první dávku. Nicméně okresní správy jsou státní orgány a jsou povinny při jakémkoliv zjištění nějakého nesouladu a podezření na znaky vykazující trestnou činnost, podat trestní oznámení. Svědkyně dále uvedla, že došlo ke změně postoje OSSZ, a to právě s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu v ČR. Zatímco v letech 2013, 2014 byl názor OSSZ ten, že když se zjistí problém, je nutné dát podnět orgánu činnému v trestním řízení a nástroje, které měla k dispozici, nebyly využívány, nyní, na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, kterým bylo OSSZ dáno za chybu to, že tak nečiní, začaly OSSZ instituty, které mají, využívat. V letošním roce podávali 4 oznámení na zahájení trestního řízení, zbytek pak řešila OSSZ sama. V předchozím roce podala OSSZ 11 trestních oznámení, takže z toho vyplývá to, že došlo k poklesu. Policie se nyní zabývá případy, kdy dochází například k padělání veřejných listin, nebo případy, kdy není odvedeno pojistné za zaměstnance ve výši 6 % měsíčního základu. Případy dávek nemocenského pojištění nyní neměli, nebo víceméně možná jsou, ale nebyly vyhodnoceny její osobou.

Soud se pak z listinných důkazů zabýval pečlivěji i docházkovým listem obžalované vykazující jako první den nástupu do pracovního poměru nikoliv den 1.6.2013, ale až dne 3.6.2013.

Dále podle pokynu Krajského soudu v Ostravě doplnil dokazování o zprávu Oblastního inspektorátu práce k prověření skutečnosti, zda byla na straně spol. Marandis, s.r.o. z důvodu činnosti obžalované pro tuto z pozice OSVČ hrozba finančního postihu za tzv. Švarc systém. Ze zprávy ze dne 1. 11. 2016 vyplývá, že nelze bez důvodných pochybností potvrdit ani vyvrátit, že činnost jmenované pro firmu měla charakter závislé práce a tudíž ani, zda se jednalo či nejednalo o práci nelegální. Bylo-li by prokázáno, že firma umožnila fyzické osobě výkon závislé práce mimo pracovněprávní vztah, lze za takový správní delikt uložit pokutu do výše 10.000.000 Kč.

Soud vyžádal i vypracování modelových situací výše dávek, na které by obžalovaná měla případně nárok, pokud by byla zaměstnána ve spol. Marandis, s.r.o. jakožto administrativní pracovnice s platem 27.000 Kč, kdy údaj o této částce vyplynul ze znaleckého posudku. Nicméně soud nedospěl k závěru, že by tento údaj byl z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaných relevantní.

K osobě obžalovaného xxx není z místa bydliště bližších poznatků, přestupkovou komisí Městského úřadu v Bílovci nebyl projednáván. V opise z evidence rejstříku trestů nemá záznam, což mu polehčuje podle § 41 písm. o) TrZ.

K osobě obžalované xxx není z místa bydliště bližších poznatků, přestupkovou komisí Městského úřadu v Bílovci nebyla projednávána. V opise z evidence rejstříku trestů nemá záznam, což jí polehčuje podle § 41 písm. o) TrZ.

K obžalované obchodní společnosti Marandis, s.r.o. se sídlem v Bílovci bylo zjištěno, že v opise z evidence rejstříku trestů nemá záznam. Do obchodního rejstříku byla zapsána dne 10. 8. 2011. Jejím jediným jednatelem a společníkem je obžalovaný xxx. Předmět podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

Soud hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. a přehodnotil svoje závěry uvedené v prvotním rozsudku a dospěl k závěru o vině obžalovaných. Obžalovaní jsou usvědčováni především listinnými důkazy v podobě kontroly OSSZ v Novém Jičíně včetně příloh (žádosti o peněžitou pomoc v mateřství, pracovní smlouva mezi spol. Marandis, s.r.o. a obžalovanou xxx, docházkový list, atd.), výpověďmi pracovníků OSSZ v Novém Jičíně, znaleckým posudkem, částečně zprávami jednotlivých měst a výpověďmi někdejších brigádníků (pokud jde o konkrétní činnost obžalované xxx).

Podle soudu je nutné zrekapitulovat základní předpoklady pro vznik nároku na dávky nemocenského pojištění- dávky peněžitě pomoci v mateřství.

Podmínkou pro vznik nároku na peněžitou pomoc v mateřství je účast na pojištění.

Pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v zákoně o nemocenském pojištění podle § 5 písm. a) zaměstnanci v pracovním poměru, podle § 5 písm. b) OSVČ. Pojištění vzniká zaměstnanci dnem, ve kterém začal vykonávat práci pro zaměstnavatele, a zaniká dnem skončení doby zaměstnání (§10 odst. 1, písm. a). Vznik pojištění tak není obecně vázán na vznik právního vztahu, ale na faktické započetí výkonu činnosti. Pojištění vzniká osobě samostatně výdělečně činné dnem, který uvedla v přihlášce k účasti na pojištění, nejdříve však dnem, ve kterém byla přihláška podána (§ 13 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění č.187/2006 Sb.).

Nárok na peněžitou pomoc v mateřství má podle § 32 odst. 1 a) pojištěnka, která porodila dítě, před porodem pak má v době nejdříve od počátku osmého týdne před očekávaným dnem porodu nárok na peněžitou pomoc v mateřství těhotná pojištěnka.

Podmínkou nároku na peněžitou pomoc v mateřství je účast pojištěnce na pojištění alespoň po dobu 270 kalendářních dnů v posledních dvou letech přede dnem nástupu na peněžitou pomoc v mateřství (§ 34 odst. 1, OSVČ kromě toho ještě musí splnit další podmínku, tj. účast na pojištění po dobu alespoň 180 kalendářních dnů v posledním roce přede dnem počátku podpůrní doby pro výplatu této dávky (§ 34 odst. 3).

OSSZ poukázala na to, že xxx se k dobrovolnému nemocenskému pojištění jako OSVČ přihlásila až od 28. 1. 2013 do 31. 5. 2013 s určeným vyměřovacím základem v měsíční výši 6.472 Kč. xxx by nevznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství z titulu OSVČ, jelikož nesplnila druhou podmínku nároku, a to účast na pojištění jako OSVČ po dobu alespoň 180 dnů, neboť byla účastna pojištění po dobu tolika 124 kalendářních dnů. Pokud by se xxx přihlásila k dobrovolnému nemocenskému pojištění jako OSVČ dříve, a splnila tak podmínku 180 dnů kalendářních dnů účasti na nemocenském pojištění, tak by jí náležela peněžitá pomoc v mateřství pouze z denního vyměřovacího základu 214 Kč, denní dávka by činila jen 151 Kč a peněžitá pomoc v mateřství by byla vyplacena pouze v částce 29.596 Kč (zpráva OSSZ).

xxx byla přihlášená k pojištění od 1. 6. 2013, což byl den, kdy měla začít pro spol. Marandis, s.r.o. vykonávat v pracovní smlouvě, která založila pracovní poměr, pracovní činnost. OSSZ poukázala na to, že to byla sobota, byl tak učiněn dotaz na zaměstnavatele, zda tento den skutečně nastoupila do zaměstnání, což bylo jednatelem potvrzeno. Tento údaj je však v rozporu s docházkovým listem za měsíc červen 2013, kde je uveden jako první odpracovaný den pondělí 3. 6. 2013. Dále bylo poukázáno na to, že OSSZ není známo, jaké konkrétní práce obžalovaná vykonávala. Pokud spol. Marandis, s.r.o. v době jejího přihlášení skutečně zřídila nové místo

ředitele a řízení firmy od 1. 6. 2013 na dobu neurčitou, pak je otázkou, koho řídila, když v té době byla jediným zaměstnancem. Dalším přihlášeným zaměstnancem byl až 1. 9. 2013 xxx, od 17. 9. 2014 xxx (administrativní pracovnice, k 31. 8. 2014 byla odhlášena z pojištění). Pokud skutečně od 1. 6. 2013 vykonávala obžalovaná pro Marandis, s.r.o. nějakou práci, tak se jednalo o běžné činnosti, které do té doby zajišťoval zřejmě xxx. Dále je poukazováno na to, že obžalovaná založila spol. Anefa, kde byla jediným společníkem, přičemž předmět obchodní činnosti této společnosti je identický s předmětem podnikání spol. Marandis, s.r.o., kde byla přihlášena na pozici ředitele firmy.

OSSZ sice nezpochybnila, že mezi xxx a Marandis, s.r.o. byla uzavřena pracovní smlouva, nicméně měla za to, že nevznikl pojistný poměr, neboť obžalovaná do práce dne 1. 6. 2013 nenastoupila, ani nezačala vykonávat dohodnuté práce ředitele a řízení firmy. Podvod byl rovněž spatřován ve velmi vysoké mzdě, která byla sjednána, a ze které následně byla vyplacena dávka nemocenského pojištění - peněžité pomoci v mateřství.

V obžalobě státního zástupce jsou zrekapitulovány výše uvedené závěry kontroly OSSZ s tím, že pracovní poměr byl od počátku pouze předstírán s tím, že ve skutečnosti práva a povinnosti z něho vyplývající nebudou plněny, neboť obžalovaná xxx byla ke dni nástupu do zaměstnání již ve 29. týdnu rizikového těhotenství, na její pozici nebyl přijat další pracovník, zřízení pracovního místa by vyžadovalo roční náklady nejméně 804.000 Kč, přičemž se spol. Marandis, s.r.o. nacházela v nepříznivé ekonomické situaci, jelikož vykazovala značnou ztrátu a výše platu obžalované výrazně převýšila pozdější mzdové ohodnocení zaměstnanců xxx a xxx. Státní zástupce pak v odůvodnění obžaloby poukazuje na účelovost jednání obžalovaných.

Nutno podotknout, že pokud jde o danou problematiku, existuje celá řada rozhodnutí vyšších stupňů, včetně Nejvyššího soudu České republiky. Obhajobou bylo poukazováno na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 8 Tdo 1002/2015. Ke vzniku trestní odpovědnosti pro přečin podvodu ve smyslu ust. §209 TrZ by bylo v daném případě nutné, aby ČR zastoupená OSSZ byla obžalovanými uvedena v omyl například tím, že by se na základě jimi uvedených nepravdivých údajů mylně domnívala, že obžalovaná xxx splnila podmínky pro poskytnutí peněžité pomoci v mateřství [stanovené v § 32 odst. 1 písm. a), odst. 2 zákona o nemocenském pojištění], a proto by jí tuto dávku (neoprávněně) poskytla. Za takto popsané situace v přezkoumávaném případě (v němž není sporu o tom, že obžalovaná ostatní podmínky pro poskytnutí dávky splnila, srov. § 32 a násl. § 5 zákona o nemocenském pojištění) by výše uvedeným nepravdivým údajem byla existence pracovního vztahu mezi obžalovanými, ačkoliv by tento poměr byl ve skutečnosti fiktivní. Česká republika by mohla být obžalovanými (příp. některým z nich) uvedena v omyl i nepravdivou informací ohledně částky sjednané mzdy, což by sice nemělo žádný vliv na oprávněnost nároku na tuto dávku, ovšem promítlo by se to při výpočtu její výše.

Soud se tedy musel zabírat otázkami:

1)zda zde mezi obž. xxx a spol. Marandis, s.r.o. ve smyslu ust. § 5 existoval platný, realizovaný zaměstnanecký poměr a 2)zda informace ohledně částky sjednané mzdy byla pravdivá (zda výše mzdy nebyla záměrně navýšena za účelem nároku na vyšší dávky nemocenského pojištění - peněžité pomoci v mateřství).

Pokud jde o bod 1), dospěl soud k závěru, že pracovní poměr, v podobě uvedené v pracovní smlouvě ze dne 1. 6. 2013, kterému odpovídala výše platu 50.000 Kč, relevantní pro stanovení vyměřovacího základu a následný výpočet dávek peněžité podpory v mateřství byl předstíraný a nebyl myšlen vážně a nebyl realizován. Obžalovaní ve skutečnosti neměli v úmyslu, aby se obžalovaná stala zaměstnancem spol. Marandis, s.r.o. s platem 50.000,-Kč hrubého, jejich cíl směřoval k získání dávek peněžité pomoci v mateřství, na které by jinak obžalovaná z pozice OSVČ neměla nárok.

Pokud jde o bod 2) dospěl soud k závěru, že plat (vyměřovací základ) byl právě s ohledem na bod 1) nastaven neúměrně vysoko.

Obžalovaný xxx vypověděl, že vůbec netušil, že xxx nemá nárok na dávky peněžitě podpory v mateřství, pokud by s ní nebyl uzavřen předmětný pracovní poměr. Obžalovaný dále uvedl, že xxx spol. Marandis, s.r.o., ve které byl jediným jednatelem, zaměstnala, neboť práce stále přibývalo a její činnost začínala mít od května 2013 charakter závislé činnosti a byla zde důvodná obava z tzv. Švarc systému (pozn. Označení pro způsob ekonomické činnosti, při které osoby vykonávající pro zaměstnavatele běžné činnosti nejsou jeho zaměstnanci, ale formálně vystupují jako samostatní podnikatelé.). Podle obžalovaného byl rozdíl mezi náplní práce jeho manželky jakožto OSVČ a jako zaměstnanice ten, že jako zaměstnanice byla za vše zodpovědná, měla na starosti řízení brigádníků, měla navíc na starosti ještě veřejné zakázky, které běžely stále. Byla i naplánovaná velká aukce v Kopřivnici, která musela nějak dopadnout tzn., že musel zajistit, aby všichni dodavatelé podali svoje přihlášky, aby byli včas v aukční síni, po aukci s vítězným dodavatelem komunikovat a domluvit se na tom, jak se budou distribuovat nové smlouvy. Zajišťovala, kdy, kam a kdo pojedje. Podle výpovědi ze dne 24. 11. 2016 byla pracovní smlouvu koncipována obsáhleji, neboť obžalovaná po obžalovaném přebírala spoustu činností, co se týká řízení firmy. Základní rozdíl mezi náplní práce obžalované jakožto OSVČ a po uzavření pracovního poměru byl ten, že obžalovaná mohla jednat se zástupci obcí z pozice ředitele, což vypadalo lépe než z postu administrativní pracovnice, zastupovat společnost navenek, koordinovat nejen brigádníky ale i akce, což brigádníci činit nemohli, kdy toto umožnilo obžalovanému uzavírat nové smlouvy, uvolnila mu tím ruce. Rozdíl byl jednak v druhu práce a jednak v jejím rozsahu. Jména těch, před kterými z pozice ředitelky měla obžalovaná vystupovat, si již obžalovaný nevybavuje. Určitě to bylo ale se zástupci obcí Žamberk, Letohrad, Jablonné nad Orlicí a Lukavice. Pokud jde o docházkový list, pak udělal chybu. Obžalovaná skutečně pracovala dne 1. 6. a 2. 6., pak si ale v následujícím týdnu vzala dva dny volna. On vypisoval docházkový list na konci měsíce, tedy zpětně.

K výše uvedenému soud uvádí následující.

Předně je nutno uvést, že dokazováním v hlavním líčení má soud listinnými důkazy i výpověďmi svědků za prokázané, že obžalovaná xxx před přijetím do pracovního poměru spol. Marandis, s.r.o. pro tuto společnost pracovala jakožto OSVČ, svoji práci si fakturovala, když výše faktur měla vzrůstající tendenci. Výsledky svědků xxx, xxx, xxx a i listinnými důkazy v podobě sdělení jednotlivých měst (Žamberk, Dolní Dobrouč) má soud za prokázané, že obžalovaná skutečně vykonávala určitou činnost pro Marandis, s.r.o. i v červnu 2014, tedy po uzavření pracovní smlouvy. Její přítomnost na elektronických aukcích svědkyně i oslovená města potvrdila a jeví se iracionální, aby se těchto akcí obžalovaná účastnila, aniž by pro spol. Marandis, s.r.o. nějakou činnost nevykonávala. Rovněž z výpovědi gynekologa obžalované xxx MUDr. Tomáš Jaroš se podává, že obžalované nic v činnosti, která byla předmětem pracovní smlouvy, nebránilo. Spol. Marandis, s.r.o. uhradila obžalované xxx mzdu za měsíc červen 2013 a provedla za ni zákonné odvody. Otázkou však je, co přesně obžalovaná pro Marandis, s.r.o. vykonávala resp., zda vykonávala post ředitele-řízení firmy, jak uvedeno v pracovní smlouvě ze dne 1. 6. 2013 a od kterého dne, což bylo relevantní pro vznik pojistného poměru?

Z výpovědi svědkyně xxx se podává, že tato byla oslovena jako brigádnice někdy v únoru, březnu nebo dubnu 2013. Druhé setkání proběhlo někdy v dubnu nebo v květnu. Jako brigádníci neměli žádná školení. Jako školení vnímala vstupní zaškolení. Na akcích seděla vedle xxx a ona jednala s těmi lidmi, kteří přišli. Ví, že některé schůzky zařizovala i xxx. Než odešla xxx ke konci června na mateřskou, tak se na práci svědkyně nic nezměnilo. Pořád dělala zpracování dat, které po ni obžalovaná kontrolovala, a když už pak věděla, že ví, o co jde, dělala si obžalovaná svoji práci, ale co dělala na počítači, to svědkyně nevěděla. Ví, že telefonovala a zařizovala schůzky. Poté, co byl se svědkyní uzavřen zaměstnanecký poměr, začala kromě sběru dat i jednat s lidmi přes email, telefony. Z výpovědi svědkyně xxx se pak podává, že pokud jde o to, zda se činnost, kterou vůči brigádníkům vykonávala xxx v průběhu doby, co tam byla ona, měnila, tak nejdříve ji spíše vedla a potom spolu spolupracovaly, protože spolu vyjížděly. Vedla ji spíše v tom začátku, kdy ji zaučovala v tom, jak zpracovávat data, tzn. na přelomu února, března. Mimo vstupního zaškolení žádné další

školení neabsolvovala. Pokud by měla uvést, jestli si dokáže vybavit nějakou akci, které by byla účastna i s obžalovanou xxx, tak si vybavuje duben, květen. Co se týkalo náplně její práce, tak po nástupu xxx na mateřskou dovolenou jezdila nejen na sběry dat, ale ještě se samotnými smlouvami. Myslí si, že předtím to dělal xxx s xxx, tzn. oba. Pokud jde o to, co přesně ve firmě dělal xxx, tak si myslí, že hlavně sháněl zakázky, zašit'oval to a jednal s městy a úřady. Co se týče xxx, myslí si, že ta měla pod sebou administrativní záležitosti a sběry dat. Svědkyně xxx vypověděla, že ji xxx, kterou zná přes společnou kamarádku, oslovila asi v březnu 2013 s tím, jestli by nechtěla brigádně pracovat v jejich firmě. xxx vystupovala jako majitelka firmy, resp., že s manželem řídí firmu. Pokud by měla uvést, od kdy do kdy to vykonávala, tak to bylo krátce, asi březen, duben. Jezdili právě do těch míst, kde se ty sběry dat konaly, což byly různé úřady. Jezdila tam skoro pořád s xxx a jenom dvakrát, nebo třikrát s xxx, ale to byla zase xxx s někým jiným na jiném místě. Jezdili většinou třikrát týdně, vždy v pondělí, středu a pátek a někdy víkendy. Kromě toho, že jí bylo vysvětleno, co má dělat, žádná školení neabsolvovala, to k tomu nebylo třeba. Na akcích strávili tak tři, čtyři hodiny. Pokud by měla uvést, kdo ji řídil a nějakým způsobem to tam organizoval, tak xxx nebo xxx.

Ze zprávy města Letohrad se mimo jiné podává, že zástupce spol. Marandis, s.r.o. zde byl přítomen v termínech od 10. 6. až 4. 9. 2013 a dále v roce 2014. Pronájem kanceláře zajišťoval obžalovaný xxx, k setkání s tímto došlo dne 3. 5. 2013. Ze zprávy města Žamberk se pak podává, že spol. Marandis, s.r.o. byla bezplatně zapůjčena místnost od 1. 6. 2013 do 25. 6. 2013. Ohledně místnosti proběhla dvě upřesňující jednání se zástupci firmy, a to cca 1 měsíc předem, za kterých se domlouvaly podmínky a způsob nabídky služeb občanům a podnikatelským subjektům od firmy Marandis, s.r.o. Všem předcházelo společné jednání starostů měst Žamberk, Letohrad, Jablonné nad Orlicí a Lukavice. Rada města schválila společný postup na svém jednání dne 23. 5. 2013. (Tedy evidentně před uzavřením pracovní smlouvy s obžalovanou). Za společnost Marandis, s.r.o. jednal xxx. Vlastních jednání s občany se téměř vždy účastnil xxx a zhruba 1x a 2x jeho manželka xxx nebo xxx. Stejně tak ze zpráv obce Lukavice vyplývá, že pokud jde o společnost Marandis, s.r.o., jednali s obžalovaným xxx. Ze zprávy obce Dolní Dobrouč se podává, že spol. Marandis, s.r.o. poskytli bezplatně zasedací místnost na 14. 6. 2013 a v srpnu 2013. Termíny pro zajištění prostor byly domluveny elektronicky-emailem s xxx. Za společnost Marandis, s.r.o. pak v Dolní Dobrouči jednali xxx, xxx, xxx. Pokud jde o zprávy zástupců dalších měst a obcí (Klimkovice, Bílovec, Kopřivnice, Příbor, Bohumín), pak ani z těchto nevyplývá, že by kdy se zástupci jednal někdo jiný než xxx, či že by byly organizačně zajišť'ovány obžalovanou xxx.

Soud má za to, že lze jen těžko uvěřit, že by obžalovaná měla na cca 3 týdny před nástupem na mateřskou dovolenou převzít řízení firmy a že by obžalovanému takto krátký časový úsek měl postačovat k tomu, aby se mu, dle jeho tvrzení, uvolnily ruce pro rozvoj nových aktivit firmy (obžalovaný si musel být vědom toho, že po poměrně dlouhý časový úsek mateřské dovolené nebude obžalovaná výše uvedenou činnost vykonávat). Nelze si nepovšimnout, že na shodné pracovní místo totiž není přijata žádná další osoba po odchodu obžalované na mateřskou dovolenou a až od září 2013 zde začíná pracovat další zaměstnankyně xxx, která vykonává toliko administrativní činnost. Tedy dva měsíce po odchodu obžalované na mateřskou dovolenou nevykonává nikdo ani post ředitele a mimochodem ani post administrativní pracovnice. Obžalovaná, jak xxx vypověděl, mohla ve chvíli, kdy začala pracovat jako ředitelka, firmu zastupovat navenek. Pak by však již dle soudu docházelo ke kumulaci činnosti ředitele a jednatele společnosti. Tvrzení, že lépe vypadalo, když obžalovaná vystupovala v postavení ředitele a nikoliv administrativní pracovnice za situace, kdy nejen veškeré smlouvy sjednává (což je s ohledem na pozici jednatele pochopitelné), ale i dle zpráv měst a obcí se zástupci těchto komunikuje obžalovaný, jeví naivní a nevěrohodné. Lze i připomenout výpověď svědka xxx, kterému v červnu 2013 byla obžalovaná xxx představena, nikoliv jako ředitelka firmy, ale jako manželka obžalovaného. Z výpovědi svědkyně xxx pak vyplývá, že obžalovaná vykonávala stále stejnou činnost, tedy i jako OSVČ i po uzavření pracovního poměru (jako OSVČ fakturuje školící služby a poradenství). Z výpovědi svědka MUDr. Tomáše Jaroše se podává, že obžalovaná vykonávala

administrativní činnost, když toto mu sdělila na počátku těhotenství. Pokud dle svědkyně xxx vykonávala obžalovaná stále stejnou činnost, jakou vykonávala po uzavření pracovní smlouvy, pak tato jen stěží mohla mít najednou řídicí charakter. Navíc si nelze nepovšimnout, že obžalovaná tzv. řídila a koordinovala brigádníky již před uzavřením pracovního poměru a tyto tzv. zaučovala již v měsících únoru či březnu, kdy se jednalo o krátkodobé zaučení. Soudu pak není jasné, jak se mohly xxx uvolnit výrazným způsobem ruce na sjednání dalších zakázek, když ze zprávy města Žamberk vyplývá, že vlastních jednání s občany se téměř výhradně účastnil právě xxx, který mimo jiné zajišťoval i prostory pro akci v Dolní Dobrouči, či Letohradě. Z výpovědi svědkyně xxx vyplývá, že obžalovaná zařizovala některé schůzky. Tomu však již evidentně bylo i před uzavřením pracovního poměru. Soud tak má za to, že obžalovaná vykonávala i po uzavření pracovní smlouvy pro spol. Marandis, s.r.o. stále stejnou činnost jakou vykonávala již z pozice OSVČ. Namísto je uvést, že z fakturace vyplývá, že obžalovaná jakožto OSVČ fakturovala spol. Marandis, s.r.o. toliko školící služby a poradenství. V příloze žádosti o peněžitou podporu v mateřství čl. 29, která byla OSSZ zaslána, je pak uveden jako druh činnosti u obžalované administrativní činnost.

S ohledem na shora uvedené soud tak po doplněném dokazování přehodnotil svoje dosavadní úvahy a dospěl k závěru, že náplň činnosti obžalované rozhodně nespočívala v řízení firmy (ředitel firma) a tato vykonávala stejně jako před uzavřením pracovního poměru z pozice OSVČ pro Marandis, s.r.o. toliko administrativní činnost, jež spadala do provozní činnosti firmy Marandis, s.r.o. Výše platu pak byla zcela zjevně nadsazena, což vyplývá nejen ze znaleckého posudku, ale jeví se i zcela iracionální, proč by pracovní smlouva zněla na post ředitele firmy a nikoliv na administrativní pracovníci, tak, jak uvedeno v příloze žádosti o peněžitou pomoc v mateřství.

Soud dále poukazuje na nesoulad mezi údaji poskytnutými OSSZ a docházkovým listem, dle kterého obžalovaná vykonávala pracovní činnost až dne 3. 6. 2013, tedy v pondělí a nikoliv v sobotu. Argument obžalovaného, že toliko pouze pochybil a že vyplňoval docházku až zpětně, kdy obžalovaná opravdu pracovala v sobotu a v neděli a následně si vybrala v týdnu dva dny volna, přičemž on nepovažoval docházkový list za důležitý, považuje soud za nevěrohodný. Ze zprávy OSSZ se podává, že opakovaně činila dotaz, zda obžalovaná opravdu zahájila pracovní činnost již dne 1. 6., tedy v sobotu, což jí 6. 6. obžalovaný potvrzuje. Již s ohledem na tyto skutečnosti je dle soudu nevěrohodné, že by obžalovaný považoval údaje v docházkovém listě za nepodstatné a učinil by krátce po projednání této věci (opakovaně) s OSSZ takové pochybení.

Dále je otázkou, proč se nechala obžalovaná zaměstnat až krátce předtím, než nastoupila na mateřskou dovolenou? Vyjádření Oblastního inspektorátu riziko tzv. Švarc systému nevyvrátilo a nebylo možno ani přesněji stanovit od kdy případně toto riziko vyvstalo. Spol. Marandis, s.r.o. sice nelze klást k tíži, že obžalovanou z údajné obavy z pokuty kvůli tzv. Švarc systému zaměstnala, nicméně skutečnost, že smlouva je uzavřena cca 3 týdny před nástupem na mateřskou dovolenou, když fakturace rostla již několik měsíců a riziko postihu za Švarc systém lze krátce před nástupem obžalované na mateřskou dovolenou již jen těžko předpokládat, činí výpověď obžalovaného nevěrohodnou.

Účelovosti zcela jasně nasvědčuje i to, že obžalovaná by v případě, že by s touto nebyl uzavřen pracovní poměr, neměla nárok na dávky peněžitě podpory v mateřství, neboť si jako OSVČ nehradila dobrovolné pojištění po dostatečně dlouhou dobu.

Účelovosti dále napovídá i to, že ze znaleckého posudku vyplývá, že byť obecně ekonomická situace společnosti byla poměrně příznivá, a společnost tzv. „měla na to“ (s výjimkou jednoho měsíce), aby xxx zaplatila, realizovala zisk, ovšem činnost společnosti byla vysoce nákladová. Pokud jde o samotný rok 2013, tak ekonomickou situaci lze hodnotit jako poměrně příznivou, nicméně to až díky závěrečnému čtvrtletí roku. K 1. 6. 2013, tedy k datu zaměstnání xxx, situace příznivá nebyla, společnost realizovala malé tržby a vykazovala ztrátu 700.000 Kč. Za této situace by z tzv. obecného ekonomického pohledu bylo vhodnější volit cestu úspor nákladů a

volit náklady variabilní na úkor fixních. Hodnota práce obžalované pak ve znaleckém posudku byla stanovena na částku, která odpovídá mzdovým nákladům ve výši 36.000 Kč, což je cca 27.000,-Kč hrubého (přitom výše platu obžalované byla stanovena na 50.000 Kč). Při stanovení této sumy se vycházelo z průměrné fakturace xxx jakožto OSVČ, součtu příjmů xxx a xxx, kteří po jejím odchodu měli vykonávat její práci. Přijetí xxx do pracovního poměru pak není považováno za racionální krok pro chod firmy. Z ekonomického pohledu se jeví pro společnost - která v daném období vykazuje značnou ztrátu, záporný vlastní kapitál a činnost financuje z přijaté půjčky společníka - jako nevýhodné xxx zaměstnávat, když dosud společnost využívala jejich služeb jako OSVČ s výrazně nižšími náklady. Navíc bylo evidentní, že činnost obžalované nebude možno s ohledem na vysoký stupeň těhotenství dlouhodobě využívat.

Pokud jde o účelovost uzavření pracovního poměru, pak, jak již uvedeno shora, je rovněž otázkou, koho měla obžalovaná řídit, když v té době byla jediným zaměstnancem společnosti a brigádníci byli v době uzavření pracovního poměru již samostatní a zaučení. Nelze přehlédnout ani to, že, jak uvedeno shora, na post obžalované nebyl po jejím odchodu nikdo přijata až dne je zaměstnán 1. 9. 2013 xxx, od 17. 9. 2014 xxx (administrativní pracovnice, k 31. 8. 2014 byla odhlášena z pojištění).

Nesrovnalosti v žádostech o peněžitou dávku v mateřství, když MUDr. Tomáš Jaroš musí hned ve dvou případech vystavovat potvrzení nutné pro výplatu dávek (byť toto měla vyplnit účetní xxx), svědčí dle soudu o tom, že společnost tímto záležitostí nevěnovala řádnou pozornost a jen opět indikuje, že pracovní poměr byl sjednán účelově a že smyslem uzavření pracovní smlouvy s xxx byl toliko nárok na peněžitě dávky v mateřství, neboť lze jen těžko uvěřit takovému množství náhod a opomenutí.

Tyto skutečnosti jsou dle závěru okresního soudu klíčové pro posouzení subjektivní stránky posuzovaného trestného činu.

Lze namítat (viz shora uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1002/2015), že ve věci není relevantní ona účelovost pracovněprávního vztahu, ale jeho faktická neexistence (resp. skutečná výše sjednané mzdy), neboť podmínkou pro poskytnutí peněžitě pomoci v mateřství je podle § 5 zákona o nemocenském pojištění mimo jiné existence (platného, realizovaného) zaměstnaneckého poměru. Pracovní poměr vzniká dnem, který byl sjednán v pracovní smlouvě jako den nástupu do práce a jak již bylo uvedeno shora, pojištění vzniká zaměstnanci dnem, ve kterém začal vykonávat práci pro zaměstnavatele. Obžalovaná evidentně vykonávala pro Marandis, s.r.o. jinou činnost, než která byla uvedena v pracovní smlouvě ze dne 1. 6. 2013, teoreticky toto však nemuselo mít podle soudu vliv na vznik pracovního poměru jakožto podmínku účasti na pojištění ve smyslu ust. § 5 zák. o nemocenském pojištění. Pokud by obžalovaná vykonávala (od 3.6.2013) jiný druh práce, než který byl uveden v pracovní smlouvě, mohlo dojít ke změně základního pracovněprávního vztahu, což by sice vyžadovalo písemnou formu, stejně jako u pracovní smlouvy, nicméně s odkazem na § 20 zákona č. 262/2006 ZP ve znění účinném do 31. 12. 2013 „ Nebylo-li právní jednání učiněno ve formě, kterou vyžaduje tento zákon, a bylo-li již započato s plněním, není možné se neplatnosti tohoto jednání dovolat u těch jednání, jimiž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah.“ Faktickým výkonem pracovní činnosti ze strany xxx, byť jiného druhu než stanovila pracovní smlouva, tedy teoreticky mohlo dojít podle soudu ke vzniku pracovního poměru a v návaznosti na to i ke vzniku pojistného poměru ve smyslu ust. § 5 zákona o nemocenském pojištění.

Stejně tak lze namítat, viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8Tdo 1002/2015, že žádný právní předpis neukládá, koho může kdo ve své firmě zaměstnat a koho nikoli, stejně tak je samozřejmě vyloučené, aby jakákoliv právní norma zakazovala zaměstnávání těhotných žen.

Státní zástupce podle soudu skutečně nemůže argumentovat vysokým stupněm těhotenství u obžalované, když navíc bylo výpovědí MUDr. Tomáše Jaroše vyvráceno, že toto bylo rizikové a jakkoliv obžalované bránilo v práci.

Nicméně i když zákoník práce připouští vznik pracovněprávního vztahu na základě ústně uzavřené pracovní smlouvy či dohody, nelze jen s ohledem na samotné započítání činnosti, kterou někdo začne pro druhého fakticky vykonávat, automaticky vyvozovat vznik pracovního poměru. Nezbytnou podmínkou, aby v daném případě skutečně došlo k uzavření pracovního poměru, je vůle alespoň jedné ze stran takovýmto způsobem pracovní poměr uzavřít. A zde má soud za to, že k tomuto s ohledem na shora uvedené nedošlo, neboť ve skutečnosti obžalovaní pouze chtěli, aby obžalovaná pokračovala v činnosti, kterou vykonávala pro společnost již předtím jakožto OSVČ. Soud dále poukazuje i na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2010, ve věci sp. zn. 21 Cdo 2029/2009, v němž Nejvyšší soud konstatuje: „Jestliže nelze, byť i na jedné straně, dovodit ani existenci mlčky projevené, ale dané vůle uzavřít pracovní smlouvu (dohodu), nemůže na základě faktického dočasného přidělování práce vzniknout pracovní poměr jako vzájemně provázaný komplex práv a povinností, nýbrž jen dílčí (právem neaprobovaný) faktický vztah, který lze z tohoto důvodu ukončit jen bezformálně a jehož vypořádání se řídí pracovněprávními předpisy.“

(Namístě je uvést, že soud se po téměř celé trestní řízení přikláněl k opačnému závěru, nicméně po přehodnocení si celé důkazní situace a s přihlédnutím k výše citovanému rozhodnutí Nejvyššího soudu nakonec dospěl ke shora uvedenému názoru.)

Je však třeba uvést, že ani případný vznik pojistného poměru na základě faktického výkonu administrativní činnosti ze strany obžalované od 3. 6. 2013 by dle soudu nebyl z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaných relevantní, neboť ti předložili OSSZ za účelem výplaty dávek peněžité pomoci v mateřství relevantní listiny s výší platu 50.000 Kč, který vyplýval z pracovního smlouvy pro pracovní zařazení ředitel společnosti uzavřené od 1. 6. 2013, který byl rozhodný pro stanovení vyměřovacího základu a výplatu velmi vysokých dávek peněžité pomoci v mateřství, který však, jak shora uvedeno, nebyl myšlen vážně.

Soud tak po doplnění dokazování přehodnotil svoje původní závěry, které ho vedly k vydání prvotního rozsudku a dospěl k závěru, že obžalovaní uvedli OSSZ v omyl, neboť od počátku jednali srozuměni s tím, že obžalovaná nebude vykonávat ve skutečnosti práva a povinnosti vyplývající jí z pracovního poměru se zařazením ředitele firmy s platem 50.000,-Kč a tento, stejně jako výše platu, je předstíraný a není myšlen vážně a jeho jediným účelem je zisk peněžité podpory v mateřství, na což by jinak obžalovaná jakožto OSVČ neměla nárok, nýbrž tato bude de facto pokračovat ve výkonu toliko administrativní činnosti, tak, jak činila jako OSVČ. Soud si je vědom, že se jedná toliko o důkazy nepřímé, které však ve svém souhrnu tvoří logickou a uzavřenou soustavu. Namístě je zdůraznit, že soud ani v prvotním rozsudku o výše nastíněné účelovosti nepochyboval. Po doplněném dokazování (relevantní zejména výpověď obžalovaného, výpovědi pracovníků OSSZ) však dospěl k závěru, že je nutno vyhodnotit nejen skutečnost, že obžalovaná vykonávala pro Marandis, s.r.o. po uzavření pracovní smlouvy určitou činnost, ale co konkrétně a na základě čeho vlastně pro Marandis, s.r.o. obžalovaná vykonávala a co bylo ve skutečnosti úmyslem obžalovaných, když došel právě ke shora uvedeným závěrům.

Pokud jde o výši škody (tuto stanovil ve shodě s výší obohacení se), přiklonil se soud k dosavadní rozhodovací praxi v obdobných případech, viz rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 2 T 141/2009 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 4 To 195/2010 a Nejvyššího soudu v Brně sp. zn. 7 Tdo 899/2011 či rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 5T 30/2015 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 6To 493/2015 a Nejvyššího soudu v Brně sp. zn. 3Tdo 355/2016 a tuto stanovil ve výši 174.250 Kč, když právě tato částka byla vyplacena obžalované ze strany OSSZ, a to v důsledku podvodného jednání obžalovaných.

Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaní jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku po subjektivní i objektivní stránce naplnili skutkovou podstatu dvou přečinů podvodu podle § 209 odst. 1, 3 TrZ, přičemž v jednom případě (pod bodem 2) tak učinili ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 TrZ (dávkou nebyly vyplaceny). Z ustanovení § 8 zákona č. 418/2011 Sb. má soud za to, že je dána i trestní odpovědnost spol. Marandis, s.r.o., se sídlem v Bílovci, která se měla dopustit přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku (naplnila všechny formální znaky tohoto přečinu -

objekt, objektivní stránka, subjektivní stránka a subjekt), jež je uvedený v § 7 zákona č. 418/2011 Sb.

Soud dospěl k závěru, že obžalovaní chtěli způsobem v trestním zákoníku uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a také ho porušili, resp. se o to pokusili. Soud tak na jejich straně shledává úmyslné zavinění (§15 odst. 1, písm. a) TrZ)

S ohledem na velmi blízký vztah obou obžalovaných-tito byli v relevantní době manželé, kteří se podíleli různým způsobem na chodu firmy, sjednávali spolu relevantní pracovní smlouvu, zjištěně motivovaní výplatou dávek peněžité pomoci v mateřství, má soud za prokázané, že tito společně jednali po vzájemné dohodě se shodným úmyslem a naplnili znaky spolupachatelství ve smyslu § 23 TrZ.

Škoda, kterou obžalovaní svým jednáním způsobili, pak přesahuje částku 50.000,-Kč, což je škoda větší ve smyslu ust. § 138 TrZ.

Pokud jde o trestní odpovědnost spol. Marandis, s.r.o., jakožto právnické osoby, pak tuto soudu dovozuje podle zákona č.418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim se podává, že:

1) Trestným činem spáchaným právnickou osobou je protiprávní čin spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak

a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat,

2) Právnické osobě lze přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán

a) jednáním orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c),

3) Trestní odpovědnosti právnické osoby nebrání, nepodaří-li se zjistit, která konkrétní fyzická osoba jednala způsobem uvedeným v odstavcích 1 a 2.

Soud v dané věci velmi pečlivě zvažoval aplikaci zásady ultima ratio.

Soud poukazuje na argumentaci Nejvyššího soudu uvedenou v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 1002/2015, pokud jde o princip ultima ratio a subsidiarity trestní represe. Podle § 12 odst. 2 TrZ trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Takto definovaným principem ultima ratio je zajištěno, aby prostředky trestního práva byly použity zdrženlivě, především tam, kde jiné právní prostředky selhávají nebo jsou neefektivní. Tím je vyjádřena funkce trestního práva jako krajního prostředku ve vztahu k ostatní delikt ní právní úpravě. Z uvedeného vyplývá, že trestnými činy mohou být pouze závažnější případy protispolečenského jednání, a to dle zásady, že tam, kde postačí k regulaci prostředky správního práva nebo civilního práva v širším smyslu, jsou trestněprávní prostředky nejen nadbytečné, ale z pohledu principu právního státu také nepřipustné.

Je zřejmé, že předpisy práva sociálního zabezpečení počítají i se situacemi neoprávněně vyplacených dávek. Podle § 84 odst. 2 písm. a) zákona o nemocenském pojištění je příslušná OSSZ oprávněna rozhodovat v prvním stupni ve věcech pojištění m. j. o přiznání dávek a jejich odnětí, o zastavení výplaty dávek a o změně výše dávek (bod 1.), o vrácení přeplatku na dávce (bod 2.), o regresních náhradách (bod 6.), či o správních deliktech (bod 7.). Na situace, kdy pojištěnec s cílem vylákat od státu výplatu určité dávky uvede v žádosti o ni záměrně nepravdivé informace, pamatuje hlava V. citovaného zákona upravující odpovědnost v pojištění. Snížit nebo odejmout dávku nebo zastavit její výplatu umožňuje jeho § 52 písm. c), zjistí-li se, že tato byla přiznána nebo je vyplácena ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byla přiznána nebo se vyplácí neprávem. Za tímto účelem příslušná OSSZ může podle § 84 odst. 2 písm. i) tohoto zákona kontrolovat plnění povinností zaměstnavatelů v pojištění plnění dalších povinností právnických nebo fyzických osob uložených jim tímto zákonem. (To ostatně OSSZ v Novém Jičíně také učinila a poté, co zjistila nesrovnalosti,

nevyplatila xxx dávky po podání druhé žádosti a podala trestní oznámení.) Pokud jde již o vyplacené dávky, nabízí se institut využití ust. § 124 zákona o nemocenském pojištění, kdy by měl OSSZ sociálního zabezpečení požadovat přeplatek, který by odpovídal výše uvedenému rozdílu (pokud jde o skutek pod bodem 1 rozsudku, v 2. případě škoda vůbec nevznikla).

Podle § 124 zákona o nemocenském pojištění. Pojištěnec nebo jiný příjemce dávky, který nesplnil jemu uloženou povinnost nebo přijal dávku nebo její část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, anebo jinak zavinil, že dávka byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, je povinen uhradit plátcí dávky přeplatek na dávce. Jestliže jiná fyzická osoba nebo právnická osoba zavinila, že dávka byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, je povinna uhradit plátcí dávky přeplatek na dávce. Jestliže přeplatek na dávce způsobilo více subjektů, odpovídají plátcí dávky za přeplatek na dávce společně a nerozdílně a vzájemně se vypořádají podle míry zavinění, pokud se nedohodnou jinak. Spory o vzájemné vypořádání rozhodují soudy. Nárok na úhradu přeplatku na dávce zaniká uplynutím 5 let ode dne výplaty této dávky, po dobu výkonu rozhodnutí, nebo jsou-li na úhradu přeplatku prováděny srážky z příjmu nebo z dávky.

Soud podotýká, že rozhodnutí ve smyslu shora uvedených ustanovení nejsou vyňata z režimu správního soudnictví.

Výpověďmi pracovníků OSSZ byly popsány postupy pracovníků OSSZ, když tito se nezabývají konkrétním pracovním poměrem (jeho obsahem), jejich činnost spočívá prakticky v přezkoumání listin jim doložených, zkoumají, zda vznikl či nevznikl pojistný poměr. Indicie, že není něco v daném případě v pořádku, byly v dané věci již v červnu 2013, ale OSSZ dle tvrzení svědkyně xxx neměla dostatek podkladů pro to, aby zasáhla. Indiciemi byly nesrovnalosti, pokud jde o den zahájení výkonu pracovní činnosti obžalované - 1. 6. 2013, což byla sobota, závažející byl i velmi vysoký vyměřovací základ. Relevantní podklady, signalizující, že pojistný poměr nevznikl a plat byl záměrně nastaven ve velmi vysoké výši, měla OSSZ až po provedené kontrole (OSSZ měla od té chvíle k dispozici i docházkový list deklarující nesrovnalosti pokud jde o zahájení pracovní činnosti obžalované). Podle současné ředitelky OSSZ xxx změnila OSSZ v současné době postoj v takovýchto typech kauz, kdy si je s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (zřejmě výše citované rozhodnutí sp. zn. 8Tdo 1002/2015)) snaží řešit tzv. po vlastní linii, za využití prostředků a institutů, které k tomu má k dispozici. Na orgány činné v trestním řízení se obrací jen ve výjimečných případech jako např. při padělání listin atd. Sama připustila, že OSSZ v době projednávání předmětné věci disponovala shora nastíněnými instituty, které však nevyužívala a dle metodického pokynu OSSZ se obracela přímo na orgány činné v trestní řízení. Pokud jde o předmětnou kauzu, OSSZ podle xxx měla po provedené kontrole dostatek prostředků pro to, aby rozhodla o pojistném poměru, pokud jde o dosud nevyplacenou dávku. Trestní oznámení by nicméně stejně OSSZ podala s ohledem na již vyplacenou dávku. Svědkyně nicméně připustila, že OSSZ mohla ve věci rozhodnout o vrácení přeplatku ve smyslu ust. § 124 zákona o nemocenském pojištění.

Soud nicméně přesto nedospěl k závěru, že by bylo možno v dané věci zásadu ultima ratio aplikovat. Pokud by bylo zahájeno řízení o přeplatku ve smyslu ust. § 124 zákona o nemocenském pojištění (promlčecí doba 5 let) a OSSZ by uložila obžalované tento vrátit, byl by to z její strany dle závěru soudu jediný nástroj. Jednání obžalovaných totiž dle závěru soudu nenaplňuje skutkovou podstatu některého z přestupků podle zákona o nemocenském pojištění. Stejně tak by OSSZ nemohla nijak postihnout obžalovanou, pokud by bylo rozhodováno o dosud nevyplacené dávce. Lze namítat, že hlavním účelem by mělo být, aby bylo vráceno, případně nevyplaceno to, na co nemá dotyčná osoby nárok. Soud se v dané věci zabýval, dle jeho závěru obdobnou problematikou, která nastala u daňových deliktů, kdy s poukazem na zásadu ne bis in idem a zásadu ultima ratio a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu navazující na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, pokud byla dodatečně uhrazena daňová povinnost a uhrazeno penále, nebylo možno takové osoby stíhat a trestat v rámci trestního řízení. V těchto věcech však byli dotyční pachatelé alespoň

postižení, jak uvedeno, penálem ze strany Finančního úřadu, což v dané věci není dle soudu možné. Navíc nelze přehlédnout, že i v otázkách trestných činů daňového charakteru dochází k vývoji právního názoru a Nejvyšší soud ČR zatím k dané problematice nezaujal právní názor. Pokud navíc má státní orgán za to, že jsou naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu, což zde evidentně nastalo, má ve smyslu ust. § 8 odst. 1 povinnost tuto skutečnost oznámit policejnímu orgánu nebo státnímu zástupci. Nástroje OSSZ tak dle soudu jsou toliko preventivní a donucující, nikoliv však trestající.

Soud tak nedospěl k závěru, že by OSSZ disponovala dostatečně efektivními prostředky, které by bylo možno v dané věci aplikovat a dle jeho závěru, společenská škodlivost jednání obžalovaných je s ohledem na porušení zájmů chráněných trestním zákoníkem příliš vysoká, než aby bylo možno rozhodnout o zproštění obžalovaných ve smyslu ust. § 226 písm. b) TrZ.

Pokud jde o druh a výměru trestů, vycházel soud z ustanovení § 37 až 39 TrZ a ze zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim č. 418/2011Sb.

Obžalovaným xxx a xxx polehčuje dosavadní bezúhonnost. na proti tomu tyto to se k trestné činnosti nedoznali a zbavili se tak další významné polehčující okolnosti. Soud nicméně dospěl k závěru, že je zcela namístě těmto ukládat ještě výchovný trest, a to v podobě trestu odnětí svobody, který uložil při samé spodní hranici trestní sazby, když trestní sazba je v daném případě 1 rok až 5 let. Vzhledem k tomu, že v daném případě se dopustili obžalovaní hned dvou trestných činů (v daném případě se nemůže jednat o pokračující trestný čin, neboť zde absentuje společný záměr - obžalovaní těžko mohli předvídat v době páčání trestné činnosti, že obžalovaná bude opět těhotná), byl podle § 43 odst. 1 TrZ ukládán úhrnný trest. Trest byl pak odložen na zkušební dobu v trvání 14 měsíců, kterou soud považuje za zcela dostatečnou pro to, aby obžalovaní prokázali, že shora uvedené jednání bylo jen excesem z jinak řádného života těchto. Během zkušební doby pak dle § 82 odst. 2 TrZ pak tyto musí vyvinout úsilí ke škodě, která byla trestným činem způsobena. Pokud jde o tresty uložené právnické osobě Marandis, s.r.o., soud této jednak uložil trest propadnutí náhradní hodnoty, a to finančních prostředků zajištěných na účtu FIO banky, jehož majitelem je spol. Marandis, s.r.o. přičemž tyto byly zajištěny právě v částce, o kterou se obžalovaní obohatili. Současně soud uložil spol. Marandis, s.r.o. trest uveřejnění předmětného rozsudku v části, která se jí týká, když má za to, že veřejnost je třeba seznámit s odsuzujícím rozsudkem, neboť to vyžaduje zájem na ochraně majetku. Takovýto trest považuje soud za spolu s trestem propadnutí náhradní hodnoty za dostatečný a tento má i preventivní účinek. K uveřejnění pak má dojít v *Novojičínském Deníku*, se sídlem Dolní brána 652/10, Nový Jičín, který je deníkem v regionu, kde k trestné činnosti došlo. Podle § 23 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob zveřejní právnická osoba část odsuzujícího rozsudku na své náklady. Údaje umožňující identifikaci fyzické osoby nebo právnické osoby, která je odlišná od odsouzené právnické osoby uvedené v e výroku rozsudku a v jeho odůvodnění musí být před uveřejněním anonymizovány.

Pokud jde o rozhodnutí o náhradě škody, ČR se prostřednictvím OSSZ řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody ve výši vyplacených dávek.

Soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaných je v příčinné souvislosti se způsobenou škodou, která je výše dávek, jež OSSZ ve věci vyplatila k rukám obžalované xxx. V dané věci se jedná o částku 174.250 Kč. Pokud jde o výši způsobené škody, resp. její výpočet odkazuje soud na rozhodnutí v obdobných trestních věcech shora uvedených. Soud pak ve smyslu ust. § 228 odst. 1 tr.ř. zavázal obžalované k náhradě škody společně a nerozdílně.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrociích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudek předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Novém Jičíně dne 22. prosince 2016

JUDr. Pavla Růžičková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Michaela Jančová